

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 05.11.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Председник већа отвара заседање, објављује предмет главног претреса и састав већа.

Констатује се да је веће у саставу:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА: Винка Бераха-Никићевић

ЧЛАНОВИ ВЕЋА: судија Снежана Гаротић-Николић, Веско Крстајић

Записничар: Сњежана Ивановић

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћник оштећених адв.Драгољуб Тодоровић,**
- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз.**
- **Браниоци оптужених адв.Горан Петронијевић и адв.Мирјана Несторовић,**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим Игора Исаиловића?

- **Присутан је адв.Вељко Ђурђић, адв.Татомир Лековић, адв.Фолић Горан, адв.Милан Бирман, адв.Палибрк Драган.**
- **Присутан је и адв.Ненад Војиновић,**

Предмет главног претреса је ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 ст.1 КЗ Ј у саизвршилаштву, у вези

члана 22 КЗ Ј, које је стављено на терет оптуженима по оптужници тужиоца за ратне злочине КТРЗ 5/05 од 25.04.2006.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има примедби на састав већа?

Нема примедби на састав већа.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Због промене у саставу већа главни претрес почиње ИЗНОВА.

Главни претрес је ЈАВАН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Немам никаквих примедби у овом што сте констатовали, него би пре почетка главног претреса, пре него што кренемо у ове послове који нас очекују, имам један предлог а то је да се госпођи Наташи Кандић, председнику Фонда за хуманитарно право, ускрати даље право заступања оштећених у овом поступку, поступак може да се настави даље без икаквих последица пошто оштећени имају заступника овластили су господина Драгољуба Тодоровића, адвоката, да их заступа, па према томе је ускраћивање заступања госпођи Кандић не би морало да доведе до одлагања претреса а она не испуњава услове да заступа оштећене, јер ни једна организација не може да заступа оштећене у Србији, могу они сами себе да заступају или преко овлашћеног адвоката у Србији или који испуњава услове за заступање пред судом у Србији, према томе мислим да она убудуће не може да заступа а из решења о изузећу такође проистиче да суд треба да заузме став о том питању, да ли дозвољава или не дозвољава заступање с обзиром да је и то била примедба као разлог за изузеће. Ја бих само навео да овде имамо мноштво доказа где се Фонд за хуманитарно право

јавља као заступник, прво из пуномоћја које 10.септембра, као што се види, овлашћена, значи Наташа Кандић-Фонд за хуманитарно право и сви дописи госпође Кандић су као председник и третира се као председник Извршног одбора и на, види се из ових поднесака да је то поднесак Фонда за хуманитарно право. Према томе мислим да нема право да учествује у овом поступку као пуномоћник оштећених, хвала.

Бранилац адв.Вељко Ђурђић, предлаже да се пуномоћнику оштећених Наташи Кандић одузме својство заступника из разлога што се појављује као Фонд за хуманитарно право а није дозвољено да једна организација буде у својству пуномоћника оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не заступа Фонд за хуманитарно право, него Наташа као појединац, а то што пише у пуномоћју, ја сам то пуномоћје писао и предао, пише њено занимање, као рецимо могло је бити лекар где ради и тако даље, дакле пише њено, а ово касније ово што се појављују ови дописи, Фонд за хуманитарно право прати овде, људи из Фонда за хуманитарно право прате ово суђење, они пишу извештаје, они се баве, они се тиме баве, овим суђењима се баве, али она као појединац заступа оштећене у овом предмету. То је дозвољено, ја сам то прочитао, не знам, нисам читао ове акте те о изузећу и одобрењу, и одлуци Врховног суда, међутим негде сам прочитао да се појављује као странка, није тачно, у складу са Законом оштећени није странка у поступку и у складу са Законом и овај који сад важи и онај који ће ступити на снагу, могу људи који нису били правници да заступају оштећене, али наравно да нису странке и суд овде води рачуна о томе, ни једног тренутка ни ја ни било који оштећени се није појавио као странка у ни једном овом, дакле не ради се о томе, али Наташа Кандић заступа као појединац оштећене овде, то пуномоћје, то што пише-Фонд за хуманитарно право, то значи да она тамо ради, да тамо има, тамо може да се пошаље позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. У списима је пуномоћје, уредно пуномоћје, пуномоћника Наташе Кандић, пуномоћје није на меморандуму, пуномоћје је апсолутно уредно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас прочитајте шта пише поред Наташе Кандић као лица, Фонд за хуманитарно право.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Она ту ради.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ма молим Вас не може ту да ради, па немојте сад да вештачимо ко је дал је, сви дописи, молим вас, погледајте ево

имате 10 дописа, председнице већа, да одговорим само господину Тодоровићу, имате десет или петнаест оваквих дописа на меморандуму Фонда за хуманитарно право, а да не улазимо у садржај дописа где ће Фонд за хуманитарно право вршити превоз сведока, да ће плаћати, немојте Ви неће више, да ће плаћати преводиоце и то више пута од прошле године да ће да плаћа па сад и овде да се смање.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али то је техничка ствар, Вама одговара, колега Бирман је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, седите, изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја се извињавам господину Тодоровићу јер ја га нисам прекидао али само одговарам на његове наводе да није тачно и да Ви у спису имате прво то пуномоћје које је без датума пријема, то је прва ствар, а друга, не знам ја кад је предато, али то није уобичајено. А друга ствар у њему се констатује да Наташа Кандић, Фонд за хуманитарно право, зашто за господина Тодоровића не пише Фонд за хуманитарно право.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пише адвокат.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Пише адвокат, да, да, господине Тодоровићу, према томе, а ово коришћење Ви цените то, па ја немам ништа против да овај суд дозволи Фонду за хуманитарно право да заступа то би било интересантно да видимо какав ће став да заузме другостепени суд, јер ово је први пут у историји судства у Србији да се једној организацији дозвољава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо господине Ђурђићу већ сте то рекли. Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем судија, судија две ствари, прво подржао бих у потпуности колегу Ђурђића у предлогу да се госпођи Наташи Кандић, председнику или председнику Управног одбора или већ не знам коју функцију има Фонда за хуманитарно право, ускрати даље поступање у својству пуномоћника оштећених у овом кривичном поступку, од самог почетка сам био један од оних који је упозоравао на незаконитост њеног појављивања и учешћа у овом поступку, прво је незаконитост њеног појављивања а друго је незаконитост њеног понашања у току овог поступка и могућност да активно учествује а као што сте чули и сам колега Тодоровић каже, ми нисмо странка у поступку и то је тако по Закону. Судија, упозорио бих само на једну ствар, одредбе важећег ЗКП-а тачно је да не искључују да физичка, пословно способна лица могу се појавити у својству пуномоћника, значи не искључују, не дозвољавају и то је једна правна дилема о којој се сада расправља, ја сам и тада упутио суд на одредбе ЗПП-а, јер је пуномоћник у кривичном поступку оштећених првенствено

везан за заштиту њихових имовинских права, а о овим осталим стварима се брине Државни тужилац уколико није у питању поступак који се води по супседијарном оптужном акту, према томе, ако се аналогјом примене одредбе ЗПП-а, видећете да госпођа Наташа Кандић у том својству неће моћи да буде пуномоћник, чак и тако, сем тога одредбе ЗКП-а које се односе на поступање физичких лица, пословно способних физичких лица у поступку, дакле не искључивање и то тумачење које се налази упутићу вас у Коментару ЗКП-а, најновијег стоји следеће, да то не подразумева лица која се баве надриписарством, па онда каже тамо шта су лица која се баве надриписарством, која се у више наврата, у више сличних ситуација појављују као пуномоћници а ми управо имамо такву ситуацију, госпођа Наташа Кандић, а то Ваше веће добро зна, се појављује готово у свим поступцима као пуномоћник оштећених. Чак и да је њено пуномоћје у реду па да гласи «овлашћујемо овим грађанку Наташу Кандић, адреса, број личне карте и тако даље, као физичко лице» она је већ испунила услове да јој се ускрати то право јер не може као надриписар учествовати у овим поступцима у том смислу ми смо обавестили Адвокатску комору Београда и Адвокатску комору Србије, и Управни одбор и једне и друге организације, струковне адвокатске ће се врло брзо бавити тим проблемом, са предлогом да се размотри могућност подношења кривичне пријаве за надриписарство, то је једно судија. Друго, ја сам добио решења којима се одбијају предлози за изузеће, али ми ту нешто није јасно, одлучивало се наводно о мом предлогу за изузеће, ја бих Вас молио да преслушате добро, ја тај предлог нисам дао, ја сам најавио да ћу дати предлог и рекао сам из којих разлога и ни у једном тренутку нисам затражио изузеће нити вас, нити председника Окружног суда ни председника Врховног суда, рекао сам уколико до следећег претреса будем добио информације о овоме, овоме и овоме, е онда ћу из ових разлога дати, а ја видим да је одлучивано тамо као да сам ја дао предлог, с тога вас упозоравам на то да нећу платити таксу, уз све законске последице које буду наступиле, јер нисам дао предлог за изузеће, уколико на транскрипту или на самом звучном запису стоји нешто другачије, ја бих молио да ме позовете да то преслушамо заједно хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Петронијевићу, добили сте све транскрипте, видели сте како све стоји, о томе нећемо сад расправљати какву је одлуку Врховни суд Србије донео, у том смислу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не расправљам ја о одлуци судија, него о томе да ја нисам дао, ја сам најавио да ћу дати.

Бранилац оптуженог Митровић Радослава, адв.Горан Петронијевић, придружује се предлогу адвоката Вељка Ђурђић, да се Наташи Кандић ускрати својство пуномоћника оштећених.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог адвоката Вељка Ђурђића и адвоката Горана Петронијевића.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се, само Вас молим да нам доставите, односно мени у писменом облику одлуку, да би могао да се жалим на њу, јер то није управљање поступком него је одлука на којој има право жалбе одбрана, и још једну ствар молим Вас, ево годину дана је прошло од времена када смо добили првог заштићеног сведока, ја сам Вам рекао у смислу члана 119 став 6 да имамо право да оспоравамо ту одлуку и Ви сте рекли да ћете накнадно да нам је доставите и нисте нам је доставили, према томе молио бих вас и да ту одлуку којом је дата заштита сведоку «А», колико се сећам он је био први, да у смислу члана 119 став 6 ЗКП-а, после годину дана добијемо ту одлуку како би проверили правилност те одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ОПТУЖЕНИХ

Оптужени МИТРОВИЋ РАДОСЛАВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Митровићу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Све је исто, једино што сам у међувремену пензионисан, остварио сам право на пензију и социјалну

заштиту преко Пензијског и инвалидског, нисам више радник Министарства унутрашњих послова него сам пензионер, тако да сви трошкови који буду настали због мог лечења могу да иду преко Фонда за пензијско и инвалидско, а већ имам доста тих трошкова и већ сам још под терапијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени МИТРОВИЋ РАДОСЛАВ са личним подацима као на записнику у претходном поступку, од 04.04.2006.године, као и на главном претресу од 02.10.2006.године, осим измене у делу којим је изјавио да је пензионер.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Од 01.01.2007.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, можете ићи.

Оптужени РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Репановићу.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има измена у Вашим личним подацима?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нема никаквих измена у мојим подацима.

Оптужени РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО наводи да је са личним подацима као у претходном поступку од 05.04.2006.године, као и на главном претресу од 03.10.2006.године, без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Оптужени ЈОВАНОВИЋ НЕНАД

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, да ли има код Вас неких измена у Вашим личним подацима?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Нема никаквих измена, остаје по старом.

Оптужени ЈОВАНОВИЋ НЕНАД, наводи да је са личним подацима као у претходном поступку, без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Оптужени ЧУКАРИЋ СЛАЂАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има у Вашим подацима личним неких измена или су лични подаци као у досадашњем току поступка?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени ЧУКАРИЋ СЛАЂАН наводи да је са личним подацима као у претходном поступку, од 11.04.2006.године и на главном претресу од 05.10.2006.године, без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Оптужени НИШАВИЋ МИЛОРАД

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има измена у Вашим личним подацима?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Никаквих измена, једино сам постао деда и добио унуку, ништа друго.

Оптужени НИШАВИЋ МИЛОРАД са личним подацима као у списма у претходном поступку од 04.04.2006.године и главном претресу од 05.10.2006.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Оптужени ПЕТКОВИЋ МИРОСЛАВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има код Вас неких измена у личним подацима?

ОПТ.ПЕТКОВИЋ МИРОСЛАВ: Нема никаквих измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаквих.

Оптужени ПЕТКОВИЋ МИРОСЛАВ са личним подацима као у претходном поступку од 11.04.2006.године и главном претресу од 06.10.2006.године.

Оптужени ПЕТКОВИЋ ЗОРАН

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли има код Вас неких измена у личним подацима?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нема, остаје исто све.

Оптужени ПЕТКОВИЋ ЗОРАН наводи да је са личним подацима као у претходном поступку од 05.04.2006.године и од 06.10.2006.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Оптужени ПАПИЋ РАМИЗ

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли има код Вас неких измена у личним подацима?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени ПАПИЋ РАМИЗ наводи да нема измена у личним подацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

УПОЗОРАВАЈУ СЕ оптужени да пажљиво прате ток главног претреса, да могу износити чињенице, могу предлагати доказе у своју одбрану, да могу постављати питања са оптуженима, сведоцима, могу постављати питања и вештацима и стављати примедбе, такође и давати објашњења у погледу њихових исказа.

Главни претрес почиње читањем оптужнице КТРЗ 5/05 од 25.04.2006.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице, молим Вас, сагласни смо да се констатује да је прочитана, нема потребе поново да чита, сви смо то чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, главни претрес почиње изнова, изволите тужиоче, ја могу да констатујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како процените да је ефикасно да не губимо време, потпуно се слажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да констатујемо онда да је при оптужници као. Добро.

Констатује се да је прочитана оптужница.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас молила да у заседању остане само оптужени Митровић Радослав. Дакле само у заседању је сада оптужени Митровић Радослав.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице да не би правили ово, констатујте све, нема разлога кад је то завршено, нећемо ми да одуговлачимо поступак, није нам у интересу, констатујте као што се увек ради кад поново почиње поступак.

Оптужени МИТРОВИЋ РАДОСЛАВ

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно ћу Вам поставити питање, не морате износити, да ли желите да се изјасните поводом сваке тачке оптужбе, да ли признајете да сте извршили кривично дело и своју кривичну одговорност?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Поштовано веће, ја сам своју изјаву дао 02. и 03.октобра 2006.године, у току два дана, на 130 и нешто страна транскрипта и апсолутно остајем при тој изјави, не бих имао ништа ни да додам ни да променим, за све што сам говорио све је истина и чињенице које се могу проверити, према томе тиме бих завршио данашњу изјаву.

Оптужени упозорен да није дужан да износи одбрану, нити да одговара на постављена питања, изјави да у свему остаје код одбране у досадашњем току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам поставила нека питања везано за нека разјашњења.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја данас не бих желео да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда то значи да Ви одбијате да дате одбрану, ако Ви не будете одговарали.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Задржавам то право за следеће, данас нисам здравствено способан, мислим не осећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо добили такав извештај у том смислу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па ево, није ми тренутно добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имам примедбу на ово што сте Ви сада констатовали у записнику, дакле оптужени Митровић Радослав није одбио да да одбрану, он је јасно рекао, «ја у свему остајем при одбрани коју сам до сад дао», рекао је да неће одговарати на никаква питања данас, данас, и то није одбијање давања одбране. Ја Вас молим да погрешно не интерпретирате оно што је рекао јер то улази у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу седите. Ја хоћу да Вам поставим одређена питања, ако Ви не желите да изнесете одбрану, да одговорите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не да не желим, него нисам способан, то је разлика у односу да ли желим или не могу, нисам добро. Одговорићу сутра, наредних дана, прекосутра, ако ме присиљавате да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви хоћете онда сутра да дате одбрану?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Може и сутра, прекосутра, кад будем добро, данас нисам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да нисте способни, у ком смислу, здравственом?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Здравственом, имам аритмије, узнемирено срце, можда је и притисак, не знам, под терапијом сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли способни да пратите ток суђења?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати оптуженог Репановић Радојка.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, да не би губили време, да не би губили време, још једну само констатацију ако дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: (Бранилац отуженог Митровића). Судија оптужени се изјаснио на данашњем претресу и остао при свим наводима које је до сада рекао, па према томе нема никаквог разлога јер Ви у току читавог поступка као и сви учесници у току поступка могу да му постављају питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, то што Ви говорите не стоји, поступак креће изнова, значи иде и саслушање оптужених, ако каже да остаје у свему што је изјавио.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је, у чему је проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не значи да је он изнео одбрану.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То онда значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја хоћу да поставим питања, молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја управо хоћу да Вам укажем на ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте, ја сам Вам одговорила.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ако остаје при ономе што је све до сада изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то, ми крећемо изнова.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Он се претходно није бранио ћутањем него је изнео одбрану, и не можете рећи да није износио одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, изволите седите. Господин Репановић Радојко, да ли је ту?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То су две различите ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја бих Вас молио да консултујете ипак ЗКП, немојте тако говорити.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. РЕПАНОВИЋ РАДОЈКА

Оптужени РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО упозорен да није дужан да износи одбрану нити да одговара на постављена питања, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћете изнети своју одбрану?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја сам своју одбрану изнео и остајем при тој изјави, све сам рекао што сам имао тада да кажем, према томе немам шта сад више да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу Вам поставити одређена питања, Ви сте били саслушани у Палати правде, нисмо имали неких могућих тих техничких услова, па бих сада Вас замолила да одговорите на поједина питања уколико желите да изнесете одбрану?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па не знам која ћете питања поставити, али мислим да сам на сва питања одговорио и да сам све реко то што је требало да се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ради пар разјашњења ја ћу Вам.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па Ви можете да поставите питања, ја видећу дал ћу да одговорим или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам поставити. Дакле интересује ме када је објављена непосредна ратна опасност, када је донета Уредба, да ли сте Ви имали неке посебне обавезе у том смислу?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја нисам ни видео ту Уредбу о непосредној ратној опасности, нити сам имао посебне обавезе, према томе ја прво што сам сазнао, сазнао сам преко средстава информисања, преко телевизије да је кренула НАТО агресија и да је почео рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, која је, у ствари Вас као командира полицијске станице, била зона одговорности, која сте још имали у оквиру полицијске станице одељења и где су та одељења била?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имао сам полицијско, у ствари то је одељење полиције у село Мушотиште и имао сам у то време привремено полицијско одељење у село Мовљане, то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још негде имали?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво ту су била полицијска одељења?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Искључиво, искључиво, значи у Мовљане је било само за време рата, а у Мушотиште је било стално полицијско одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам сад дала ову скицу нашу основну коју имамо - Суве Реке и да нам означите све важније објекте, на овој скици нису сви објекти и оно што смо имали приложено до сада нису баш сви објекти означени. Дакле, назначите, јел имате оловку?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Назначите где се налази Основна школа.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Госпођо судија, ова скица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Назначите где се налази Средња школа.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ова скица не обухвата Основну школу, ова скица обухвата само део полицијске станице, Аутобуску станицу и ово, део око полицијске станице, значи апсолутно не могу ја да означим овде на овој скици, јел то не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја у том смислу онда ћу Вас замолити да Ви сачините у некој паузи скицу, значи скицу где се налази Основна школа, где се налази Средња школа, где се налази Робна кућа, где се налази Хотел «Балкан», Управна зграда «Метохија вина» сви ти важни објекти јер то немамо, знате доста би нам помогло.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Свакако, сигурно ћу урадити, то ћу баш онако урадити да Вам буде јасније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете то у некој паузи, ако не, можемо оставити за неки други дан, јер стварно би нам значило.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, у паузи нећу моћи ја то сад, то ми треба времена да бих урадио, а ја ћу Вам то доставити сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ако није толико хитно, не знам сад дал је толко хитно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није хитно, него Вам кажем зато што немамо стварно обележена та, ипак те значајне организације.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Све ове скице то сам ја радио, урадићу и то, није проблем уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго, кад сте говорили о Рештанском путу и стално се спомињао Рештански пут, како се зове улица та на Рештанском путу?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Верујте ми да не знам, то су, улице су промењене нешто пре рата тако да ја нисам запамтио имена, и доста је времена прошло, не знам, не знам како се зове, тачан назив улице, а сви га знају као Рештански пут, а у ствари има и име улице, не знам које је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте и о томе како се чини распоред рада, како Ви то сачините тај распоред рада, детаљно сте на те околности се изјаснили, али опет ме интересује то кад Ви водите ручно шта иде компјутерски, да ли то што Ви ручно назначите па дате да се компјутерски обради или су то ови посебни обрасци које имамо, сад смо добили у овим списима у Упутству о вођењу станичних евиденција, да ли су то обрасци који постоје?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви ручно напишете и онда дате да се ти подаци унесу?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро је што смо добили ово Упутство, ја сам зато и инсистирао да се добије то Упутство јер многе ствари су пропуштене, значи није се знало шта се ради. Тачно се у Упутству прецизира како се прави распоред, ја као командир полицијске станице имао сам значи својег помоћног радника који ми обавља те послове тамо на рачунару, е сада он да ли ће то да запише на обичном папиру или ће да запише на неком помоћном тамо, привременом, како да назовем папиру и да пренесе то у компјутер то је његова ствар, ово што имате, ову редну листу, то није редна листа, ја сам направио праву редну листу како се водила пре него што смо имали компјутер, а редна листа води се значи аутоматски, ако ја напишем, направим распоред и унесем у рачунар распоред, распоред се одштампа, тај рачунар аутоматски води и редну листу, значи не води се више ручна редна листа него се води аутоматски, тај рачунар води редну листу и ту нема грешке. Ту се тачно назначавала и врста делатности и време и све се назначи у тој редној листи, ја сам направио један примерак, донећу Вам следећи пут, то већ

сутра могу да донесем, ако ми дозволите, да видите како се некада водила редна листа док није постојао рачунар, увођењем рачунара станичног, уношењем распореда у рачунару све се значи аутоматски ради, рачунар сам ради. Тако да тај помоћни радник да ли ће он да запише на једној обичној хартији или на том папиру то је његово, то ја нисам писао, то што имате, ту редну листу, то је он писао, то је њему било помоћно средство да би он на основу тога направио распоред тамо. Јер видите Ви, у том делу ту нема врста делатности, значи ту нема да ли је патрола, да ли је дежурна служба, да ли је контрола саобраћаја, да ли обезбеђење, ту је све набачено, па нормално да тај радник који дуго ради зна ко где, шта ради, и он кад га унесе у распоред он тачно га унесе и каже дежурна служба полицајац тај и тај, помоћник дежурне тај и тај, патрола, вођа патроле тај и тај, помоћник патроле тај и тај, пратиоци тај и тај, контрола саобраћаја и то се тако ради. Исто то у редној листи са оним кратицама које има у упутству се назначава шта је ко радио и колико часова има у рекапитулацији, све се то види у редној листи. Ја ћу Вам донети то сутра па ћете погледати и видећете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви сачинили ову редну листу која је у списима, јер то?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, то је редна листа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није Ваше?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Коју је користио мој радник који је радио на компјутеру, ја њему пренесем, кажем, узмем распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да се овде водио само распоред присутних на послу?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи та редна листа је само распоред који су присутни а посебно, јел тако, имамо евиденцију који су задаци извршавани и где, јел тако?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ово је, то није редна листа, схватите ме да то није редна листа, то није ништа, погледајте упутство видећете како се води редна листа, ако имате упутство ја ћу одмах да Вам кажем да то није редна листа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте изјавили да је то редна листа, фактички евиденција се само води.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То јесте помоћна, он је користио то да би могао да направи распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, шта значи помоћно, ако Ви за сваки дан назначите ко је присутан, ко је на послу, од кад му је смена, па рецимо следећег дана ако су неке корекције.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако то није тако, значи нешто се десило, нешто се изменило.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде нема ништа да је констатовано, да је прецртано или да је исправљено, разумете, сваки дан је одређено ко је?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па не може, он то исправља на рачунару, ако је исправио у рачунару онда ће исправити и редну листу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, Ви му усмено саоштите да исправи, значи не овде написмено, него?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако је, ако ја њему кажем, е промени ову патролу да не буде од 10-15, него нека буде од 08-15, он ће изменити у распореду, аутоматски рачунар ће и у редној листи да измени да је та служба рађено од 08-12, или шта знам ја, то се тако ради, аутоматски, то можете да проверите где год хоћете, било којег командира у полицијској станици можете да питате, мене изненађује господин тужиоц кад ме је тад питао и стављао ми, не мислим на Вас. Ја тада сам покушао да објасним те ствари, нисам успео, зато сам направио једну овај, редну листу, видећете, донећу је сутра, како се некад водило док није постојао рачунар, значи ручно док се водило, то је права редна листа, а то из упутства можете да видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је, што се тиче извештаја рада, ко сачини тај извештај рада?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да Вам кажем, извештај рада има дневни извештај, има недељни извештај, има месечни извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то ишло, објасните нам мало то, значи говоримо све у овим ратним условима, од почетка рата, како се дневни извештај сачини?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Дневни извештај се сачињава што иде преко дежурне службе, значи дежурна служба све што региструје она унесе у дневном извештају, тај дневни извештај долази до мене, до начелника прво, до мене и иде, тај дневни извештај иде према Секретаријату, у то време, за време рата можда је ишло и куриром, можда је некад и каснило пошто нису радиле везе и телепринтери и шта знам, а пре рата је ишло нормално, мислим својим током, обично се слало депешом, тај дневни извештај према Секретаријату, Секретаријат шаље према Министарству унутрашњих послова, и тако се то радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, обезбеђења каква сте имали у то време, обезбеђења станице и где су Вам све била, где сте имали све обезбеђења?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја сам и тада рекао, сад испада да поново дајем изјаву, ја сам имао на четири тачке, око полицијске станице, то сам лепо, прецизно сам реко, значи два испред полицијске

станице бочно и два иза полицијске станице, и имао сам једно обезбеђење на звонику. То су та пет обезбеђења, пет тачки, како да назовем, што се тиче полицијске станице, говорим за време рата, док је постојала полицијска станица горе, измештањем полицијске станице смањено сам и обезбеђење горе, значи остало је можда један тај део и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад у вези тог измештања, дислокације станице.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви подразумевате дислоцирана је полицијска станица, шта је то дислоцирано и ког момента?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И то сам Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то цела полицијска станица, да ли су то одређене службе, шта је са дежурном службом, шта је са средствима везе, како је то функционисало?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Измештена је полицијска станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили о том измештању и рекли сте да 26.марта, конкретно није била измештена станица, него да сте вршили припреме?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако је. Могуће да је 26.увече, не знам, не сећам се датума, ја сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је могуће 26. увече?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да сам се већ изместио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте се изместили?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, али преко дана знам да сам пре подне јурио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, објасните нам шта је то измештено?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Измештена је дежурна служба, измештена је сва материјално-техничка средства што сам имао у полицијској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дежурна служба?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И дежурна служба. Измештањем дежурне службе, измештањем нас старешина, ја сам фактички изместио полицијску станицу, све остало је теренски рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, где сте Ви, кад кажете старешине, да ли је то у ствари штаб ваш?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ма нема штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То је полицијска станица која је измештена, као до сада смо били у овој просторији а сутра радимо у

другој просторији, нисмо били више у згради полицијске станице због безбедности, него смо се изместили у, у почетку смо били у Дому здравља, па смо и тамо проценили да нам и ту није сигурно било, па смо се изместали у Газдинство шумарства, зграде, након тога у једној приватној кући, ту су те три локације где сам се ја изместио, измештао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то свакодневно се измештали или не?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, па не, не, то је, ја сад не знам, можда сам био 15, 20 дана у Дому здравља, па сам после тога можда био месец дана у Шумарском газдинству, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А обезбеђење полицијске станице је, и даље стоји је ли тако, где је и било?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Није у оном броју као тада, него је остало само један део испред полицијске станице, то функционисало, колко је то функционисало, они су се измештали, склањали, нису били баш близу ту и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са магацином, шта је са крим-техником, шта је?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Измештено, измештено, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то било измештено, где су се они налазили?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тог дана сам два камиона из фабрике «Балкан» обезбедио, утоварио муницију, материјално-техничка средства, све сам изместио, значи у тим камионима и ти камиони су се налазили, ако Вам је то баш битно у једном делу, у шуми, у близини Суве Реке, значи склоњени због НАТО авијације, која је могла у датом тренутку да гађа те камионе, или ето тако нешто, значи они су били склоњени, маскирани, ето тако да Вам кажем, испод дрвећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви кажете да је дислокација полицијске станице могуће да је била и у вечерњим сатима, јер зато што сте децидирано рекли да је измештена неких од наредних дана.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Од почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и да апсолутно није била измештена тада?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, не, апсолутно није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26. не, него?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: После 26. или 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 26., па шта је сад ово у вечерњим сатима, сад после 26.?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па ја Вам говорим 26. значи пре подне није могла да буде измештена јер сам ја пре подне ишо и радио, гледао где ћу да изместим полицијску станицу, тражио камионе, то сам сигуран да није тог дана измештена, мислим пре подне, могуће у вечерњим

часовима, ја не могу сад да се сетим тачно, могуће сутра 27. ујутру или увече, ја сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о патролама?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада у то време да су биле две патроле које су се мењале, јел тако?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у то време сачињени неки патролни листови, да ли сте радили те патролне листове?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу баш у форми патролног листа?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците који су све објекти у граду били обезбеђени од стране Ваше полиције? Дакле објекти у граду.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нисам имао посебно објекте да обезбеђујем, ја сам Вам рекао, ја сам имао у граду три тачке, доле код школе, код моста и код Робне куће, са тих три тачке ту се, овај колко је могло да се обезбеђује ужи део града и тако се радило, иначе посебно, не, нисам имао да обезбеђујем овај, нисам имао одређено обезбеђење на пример за Скупштину општине, одређено обезбеђење за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је покривао Општину?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не знам, ја сам то рекао и овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја мислим да је то Територијална одбрана или њихови, тада је свако био ангажован, значи сви су били ангажовани, да ли њихови чувари или ко је обезбеђивао то, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете коју школу сте, где сте имали?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нисам ја школу, ја сам реко у близини, у том делу доле, у близини Основне школе, на главном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је у том делу, шта је у том делу?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тада сам и то реко, тамо се налази, већи део српског живља је било у том делу и зато је тамо постојало, тај како да назовем, пункт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у делу Основне школе, рекли сте у близини фабрике «Балкан», Робне куће, код моста и Дома здравља?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, немојте сад да ми додајете фабрике «Балкан», ни једном нисам споменуо. Сад први пут чујем од Вас да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наводи се да сте имали групу у близини фабрике «Балкан»?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Госпођо судија, ја ћу морати ипак да Вам нацртам Вама, да је Основна школа и фабрика «Балкан» веома близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам говорим између осталих да сте рекли и да сте имали и у близини фабрике «Балкан».

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па добро, могуће да сам реко, али сада нисам реко. Значи ја сам Вам реко, Основна школа је у близини фабрике «Балкан» доле, то је близу много, али је значи више овамо према школи него према фабрици «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неке маскирне прслуке?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Маскирне прслуке имала је Посебна јединица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте, Ваша полиција?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не, можда је неко имао, ако се снашо тако од војске, од некога, а редовна не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте говорили да сте Ви одређивали ко ће бити вођа патроле, па ми је остало мало нејасно, да ли је тог дана 26.марта, био вођа патроле Тановић или није?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја сам реко да је био Тановић вођа патроле и по мом сећању мислим да је Тановић био, е сад, немојте ме овај, за неке ствари, стварно то су много ситне ствари да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то кажете мислите, јел тако, нисте сигурни?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мислим, а и по неком другом правилу, Тановић је старији полицајац, дуже времена у Сувој Реци, он је у тој патроли био значи најстарији ту и логично да је он био вођа патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете у саставу дежурне службе ауто-патроле, па кад кажете кренула је дежурна служба и ауто-патрола, шта под тим подразумевате?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Кренула је са радом, у исто време крећу, значи у осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није одвојено, то је једно исто, дежурна служба и ауто-патрола?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Дежурна служба, ауто-патрола ради, значи у саставу дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је интервентна патрола?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Немам, ја нисам имао интервентну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема интервентна?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Интервентна патрола има у Секретаријату, ја сам то објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, зато што стварно је мало остало нејасно, Ви сте у истрази, кажете: «кренула је дежурна служба и

ауто-патрола у саставу дежурне службе», а одмах потом наводите «да је кренула дежурна служба и интервентна патрола», зато Вас питам, да ли су то две патроле одвојене, или шта је то, то нам објасните?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не, то је једна патрола, него то је некада, човек погрешно уместо да каже ауто-патрола каже интервентна патрола, често се спомиње и тај термин па, у ствари то је једно исто, значи ауто-патрола је у питању и та ауто-патрола ради у саставу дежурне службе, значи у тој смени обично иде вођа смене дежурне службе, његов помоћник и ауто-патрола, ауто-патрола значи није везана за један објекат или једно место, него је за читав град, за читаво подручје тамо где се укаже потреба, тамо га шаље дежурни у полицијској станици и тамо иде патрола да одрађује одређене послове, а док секторска на пример патрола има одређени сектор, она је тамо на сектору, а патрола нема одређени сектор, значи читаво подручје покрива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад бих Вас још питала, како је могуће рецимо да у овој, у дневном догађају, ово што имамо у списима.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имао дневни догађај од рецимо 22.марта '99.године, па већ до 05.априла '99.године, не постоји ништа, ништа се није, нема ништа није заведено, зашто то, да ли се ништа није дешавало у том периоду, како је могуће да од тог датума до 05.04., ништа није заведено?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Дежурна служба води дневник догађаја и све што се пријави у дежурној служби они су дужни да региструју, видели сте и по упуству тамо како се води дневник догађаја, према томе ако је неко нешто пријавио а дежурни није завео, онда то је нешто сасвим друго, али он је био у обавези да заведе све догађаје који му се пријаве, према томе апсолутно, ја нисам имао времена сигурно да остварим увид у тај дневник догађаја за време рата, тако да и не знам шта се све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми ово кад сте сазнали, како кажете да је на Рештанском путу било лешева?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар то није требало да се евидентира у дневнику догађаја?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па не знам, ја кажем то дежурни води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви пријавили то?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли Ви рекли, јесте саопштили?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја да пријавим у дежурној? Не, ја сам пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било шта?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То Секретаријату и звао сам Секретаријат да формира екипу да се изврши увиђај, а пре мене је сигурно била обавештена дежурна служба и тако да сам ја добио податак од дежурне службе, највероватније да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али ја Вас само питам како је могуће да то није евидентирано као у дневнику догађаја?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па не знам, ја сам мислио да је то евидентирано, то дежурни евидентира, зашто он није евидентирао, ја не знам, и да ли је њему неко пријавио то или како је он сазнао то уопште, мислим, разне околности, разне ситуације буду у датом тренутку. Јел то је, то време је, како да Вам кажем, то је ненормално стање било, почетак рата, нормално да се свако уплашио за свој живот, за своју безбедност и за све остало, колко се ко снашо и ето то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, у којим све ситуацијама се ангажује увиђајна екипа баш у тим условима ратним, да ли постоји нека измена, када се ангажује увиђајна екипа, када се врше све увиђаји, да ли је неко из увиђајне екипе рецимо ишао у претрес неких кућа, да ли уопште, у ком моменту се активира увиђајна екипа?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па увиђајна екипа када се сазна за одређени догађај, одређено кривично дело, нормално да се врши увиђај, ја обавешавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неко ко је рецимо из увиђајне екипе ишао рецимо у претрес неких кућа, рецимо да ли увиђајна екипа креће кад је наступила нека одређена крађа или ако су пронађени неки сумњиви предмети, да ли се тад иде?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не разумем, али покушавам да Вас разумем, увиђајна екипа има одређени задатак, значи она унапред зна шта треба да ради, значи нормално неће да дође увиђајна екипа да не зна шта треба да ради, јер ја обавештавам дежурну службу тамо или мој дежурни обавештава дежурног у Секретаријату, а Секретаријат као Секретаријат он врши увиђај на целом подручју Секретаријата, и отуда се формирају екипе, ако нема екипа у ОУП-у као случај код мене што није било, значи он формира екипу, е сада, та екипа изврши увиђај и они њима подносе извештај, свом старешини тамо. Не подноси мени извештај, ја апсолутно немам с тиме ништа, а да ли ће тај старешина отуда да каже тој екипи да изврши увиђај, овај и после тога да изврши неки претрес или, то моје није апсолутно, ја не могу да залазим у то, то апсолутно то моји радници нису, нити знам они шта раде тамо, то можете да питате њиховог старешину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли уопште од припадника неких других служби у време бомбардовања био прикључен вама, ОУП-у, у вршењу неких задатака, претресу терена или увиђај, или било чега, да ли су неке друге службе биле прикључене вама?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, сигурно. У вршењу службе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте говорили о томе да су били неки припадници Територијалне одбране, неких двадесетак, да сте преузели због попуњавања људства?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нисте ме разумели опет, то је и помоћник говорио, то је значи пре рата, мобилизација резервног састава врши се нормално из Територијалне одбране из Народне одбране тамо, а део пошто моја јединица резервног састава није била попуњена они су дали још један део из територијалне одбране, значи њих двадесетак и они су били пар дана код мене па су их вратили поново у Територијалну одбрану, е сад, значи фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све пре рата било?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Дабоме, ја мислим, можда и у почетку рата, не могу сада, верујте ми временски не могу сада да се, али знам да је то било, сад они су носили код мене нормално плаву униформу, полицијску, а кад се врате тамо носе војну униформу, мислим што је сасвим логично, није, ту нема ништа, овај, нешто скривено, фактички они док су били код мене су били резервни састав полиције, ја и тако сам их водио у распореду, и можете да видите и у оној помоћној редној листи да има ту гро тих резервиста, ту има у селима, да Вам ја кажем, сад да Вам не причам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Резервна полиција из села ни једна није била у Сувој Реци, они су остајали значи у селима тамо, они су тамо радили одређене послове и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад опет бих Вас молила одређеније да кажете у вези ових патролних листа, Ви сте говорили о томе да нису за време рата се радили ти патролни листови, сад кажете да јесу, па шта је сад тачно, да су били патролни листови или нису?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Стварно ме овај, сад враћате на нешто што не могу да се сетим, патролни листови се иначе воде, и водили су се, да ли су били или нису били, углавном неки извештај патрола мора да поднесе, патрола и сви остали на терену, значи они пишу у писменој форми извештај и достављају шта има ново на терену. Е сад, то је чиста

форма, да ли је био патролни налог у оном оригиналу или је на неком папиру написан извештај, ја стварно не знам, али знам да се водио извештај, и на основу тога дежурни сачињава извештај, јер да није тога, како би дежурни сачинио извештај и да шаљемо после према Секретаријату и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано за ове бомбе.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се дужиле, да ли је активни и резервни састав дужио бомбе, да ли су имали?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја сам Вам рекао, активни састав, припадници ПЈП су дужили, али они су дужили у Секретаријату, то сте чули и од мог заменика, командира који је водио Посебну јединицу полиције, они су дужили бомбе у Секретаријату, значи тамо кад иду на задатак и тамо су дужили, где они су имали посебна своја, овај, бомбе, а у Сувој Реци ја активни састав нисам наоружавао са ручним бомбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се посебно водила евиденција и за Посебну јединицу полиције, ко је сачињавао ту Посебну јединицу полиције, да ли како сте водили редну листу за активни и резервни састав, да ли се исто тако водило и за Посебну јединицу полиције?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако је, Посебна јединица полиције, опет говорим о том рачунару станичном, значи тамо је постојао списак припадника Посебне јединице полиције, и тај припадник Посебне јединице полиције, али не мора да значи само припадник Посебне јединице полиције, ако се пошаље негде ван подручја Суве Реке води се као да је на посебном задатку, води се на начин тако што се први дан уписује, овај пише се посебни задатак у редној листи, то излази ПЗ, значи посебан задатак-скраћеница и онда се воде цртице, цртице све док се не врати са службе, тог дана кад дође са терена та задња цртица се заокружује и сутрадан се води у редован распоред, мислим у редован распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, о томе сте нам говорили.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Немам питања окривљеном Репановићу, само бих хтео нешто да предочим и да ставим не као примедбу него као предлог. Ви сте сад у више наврата цитирали неке изјаве оптуженог, између осталог око ових пунктова, ја сам, и ту сте навели да је рекао да је код фабрике «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У близини.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, е, а ја сам сад погледао транскрипте и код истражног судије, сад пошто су моји смањени, слова, не могу да Вам кажем тачну страну али овај или друга или трећа страна, где сва та три

пункта у граду помиње, један код Робне куће, други на мосту, трећи у близини школе, исто тако у транскрипту од 03.10., сва три пункта помиње, нигде не помиње фабрику «Балкан», према томе ради прецизности, ако се помињу изјаве, односно наводи неки, ја бих предложио да сви и одбрана и тужилаштво презентирамо где су ти цитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, ја сам себи нотирала да је то било 08.06.2007.године, на главном претресу на страни 26, ако Вам је ту при руци, или да ми узмемо, да је навео да је имао групу у близини фабрике «Балкан», једну групу у близини Робне куће, код моста, и у близини Дома здравља.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја не знам, ево гледам ове две, али без обзира нек буде и тако, треба, зашто би препричавали нешто што можемо да кажемо, ево дана, ту сте и то рекли, па ми објасните, или ако је контрадикторно-контрадикторно је са тим на тој и тој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ево само ту сугестију, никакво питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Нема више никаквих питања? Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Интересују ме ови прерасподељени припадници Територијалне одбране о којима сте говорили, јесу ли они били евидентирани онда у полицији по имену и презимену ко је присутан?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, свакако, све је евидентирано, значи то време које су провели у полицијској станици док су били у саставу резервног састава, они су евидентирани и то постоји.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите.

Констатује се да адвокат Фолић Горан мења браниоца оптуженог Чукарић Слађана, адвоката Васиљковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је Вама Митровић Радослав надређен, подређен, или у било ком односу, Ви сте о томе говорили већ?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Говорио сам и сада кажем, никад мени нит је био надређени, нити подређени, према томе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је икад присуствовао колегијумима у Вашем ОУП-у?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Никада ја и Митровић нисмо имали колегијум, никада, то што смо се видели, када смо се видели, видели смо се чисто онако неформално, човек је наишо, можда свратио на кафицу, и то је моје виђење са њим, никада са њим нисам разговарао у вези службе и у вези задатака.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У случају да је Митровић од Вас тражио некакву логистику, рецимо поквари му се возило на путу, па зовне и тако даље, да ли то можете да урадите без консултације са својим надређеним?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Може да се уради, али је пракса да се обавести мој старешина, ја обавештавам мог старешину у Секретаријату да ћу послати патролу на том и том месту да помогне и, углавном излазило се у сусрет.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само још једно судија извињавам се, када је говорио о измештању станице, јесте ли Ви то од једном, за сат, два или је то трајало, тај процес, или већ како?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па није, објективно није могуће за сат, два, ја сам вам мало пре рекао, ја сам морао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим, тако се стеко утисак из овог Вашег, зато Вас питам.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Није, немогуће је за сат, два, значи, морало се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад се један стан сели, па то траје, мислим, станица је ипак нешто друго, зато Вас и питам?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако је, мора и овде, морало да се утовари, морало да се све то спакује на своја места и онда.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, дал сте од једном радили или по фазама, то је питање?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па, ја мислим да је од једном што се тиче дежурне службе и старешина, а ово је рађено можда и дуже, не знам сад камиони кад су утоварени.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви тих наредних дана, рецимо од 24. 25., 26., до краја месеца, где се Ви налазите као командир?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Реко сам, био сам значи у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него конкретно мислим, да ли сте у дислоцираном објекту или где?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, у моменту дислокације полицијске станице и ја сам у дислоцираном објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи у почетку сам био у Дому здравља, то знам, па сам касније био у Шумарском газдинству, кући шумарској и онда сам био у једној приватној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И говорили сте о овим пунктовима, да сте имали само у Ћиновцима и Топличанима, да ли је још негде био пункт?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Није, није, ја нисам ни имао пуно радника, реко сам тад, двадесетак радника, тако да то што сам радио ја сам Вам све објаснио и испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Хоћете позвати оптуженог Јовановића, хвала.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А у ствари видели сте из изјава радника да на друго место нисам ни имао, ниједно. Хвала.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. НЕНАДА ЈОВАНОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, пошто крећемо из почетка, морам опет да Вас питам, јесте ли Ви разумели оптужбу?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја остајем при истој констатацији, оно што сам изјавио, значи остајем при томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви не морате да износите одбрану, Ви не морате да одговарате на постављена питања. Ја бих Вам поставила у том смислу пошто остајете у свему код одбране у досадашњем току поступка, па бих Вам поставила још нека питања само ради разјашњења.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рекли да сте добили наредбу од командира да идете да обиђете пунктове, па бих Вас то молила да нам мало појасните. Спомињали сте и неки вис и где се налази тај вис и ко је био на том вису, па нам мало то појасните.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Хоћу. Значи, не морам значи то све ујутру како је то било тај састанак, значи желите Ви само да Вам разјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте детаљно све то говорили, али само ради тих неких разјашњења ја ћу Вам поставити питања.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Значи, кад сам ја кренуо да извршим контролу тих људи који су били и рекао ми је командир «идеш да обиђеш», пошто нико није био од у току јучерашњег дана како су се разместили, «потребно је да идеш да видиш како су се људи сместили, да им помогнеш у тим околностима».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ишли сте, обишли сте и пункт у Топличанима и пункт у Ђиновцима и кад сте се враћали спомињали сте да сте се вратили. Који је то вис, који су то људи били, где се то тачно налази?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Кад сам се враћао, завршио сам тај део, значи на сам силазак, улазак у «Балкан» кад се спустиш доле, била је фабрика «Дампер» која никада није прорадила и морало је кроз «Дампер» да се улази да би се отишло на тај вис тамо. На тај вис, значи надвисује Суву Реку, махом је било насељено српско становништво, «Балкан» је био ту, биле су школе те зграде и ја сам тим путем преко «Дампера», значи тим колским путем отишао до њих тамо и њих тамо сам посетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли можете Ви да нацртате само где се налази Основна школа и Средњошколски центар који сте спомињали па да нам само покажете на скици где је лоцирана Основна школа и Средњошколски центар? Ево имате.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Је ли то у Сувој Реци или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Хоћу. На овој слици овде не може ту да се покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да уцртате? Не можете?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Нема тај део на овој скици. Имам ја на овој скици да Вам објасним коју смо добили од госпође Наташе Кандићн што нам је доделила ту слику, ја бих могао да вам кажем отприлике. Је ли могу да Вам кажем где је та школа од прилике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Само означите. Да ли има црвени фломастер? Има црвени фломастер ту код Вас.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А ова слика ја бих желео код мене да остане рецимо. Ја немам другу слику, а ако Ви имате. Опет и овде не може да се види толико али отприлике тај део. Ја сада можда ћу уцртати, можда није сто посто тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може то на документ камеру да се стави да видимо сви? Дајте ставите на документ камеру, па бих молила режију.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Нисам ја нигде обележио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли обележили или нисте?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете само да нам покажете где је Основна школа, где је Средњошколски центар?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Овде се не види. Видите овај парк где је овде, овај као шумица, где је затамњено, од парка значи иде се доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте станите овде па нам покажите да би сви видели на документ камери. Да ли се види? Ставите на документ камеру молим Вас. Да ли може да се изоштри мало?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Улица јесте ова, Рештански пут, значи овај део ту негде би требао да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није изоштрено, ништа се не види. Да ли може још мало да се то? Да ли можете само од прилике да ставите Основна школа где је и Средњошколски?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја ћу отприлике то, али то није толико меродавно јер то је тај део баш уситњен. Видите овде ближе места него где је овај део где је баш оно где сте тражили тај станица и овај део веће, тако је збијено да не може да се са сигурношћу да потврдим то, али то је отприлике у том делу где бих ја могао да вам покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам оптуженом Репановићу рекла да сачини скицу тако да ћу у том смислу и Вас замолити да нам означите тачно где се налази Основна школа и где се налази Средњошколски центар. Станите ове.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, ако види, ако постоји то на овој скици нек нам стави круг један отприлике где је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може да види.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па како ми видимо горе одлично на овом увећаном. Ево сад се види одлично. Да ли се види или се не види? Уопште није уцртано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то да видите? Да ли можете да лоцирате?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ево види се ова, види се само основна школа а средња школа је још мало увучена горе лево гледајући у правцу Призрена, а ова ја мислим да је ова зграда би требало да буде овде.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па иди покажи на оном доле што је на њиховој скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фломастером тим уцртајте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тамо на оној скици.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Дајте ми скицу ја ћу да нацртам. Да напишем Основна школа «Вук Караџић»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А средња школа, значи гледајући од ту кад се скрене горе још, значи тај део није захваћен снимком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је то средња школа?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: «Јета е ре», «Нови живот».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је то Технички центар?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А сад је промењено то је «Свети Сава» је била кад смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то Технички центар у то време? Не, не, у то време говорите назив школе.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: У то време ја мислим да је била «Јета е ре», касније је било и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли то Техничка школа? Каква је то школа?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Средњо-техничка, сад не знам која је то школа, заборавио сам. Ето од прилике мислим да је то та зграда, поред пута је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте говорили о дислокацији ове полицијске станице, Ви сте рекли да је још тог дана 26. марта било дислокације и да сте Ви увече, у вечерњим сатима да сте отишли где је био измештен, како Ви кажете, полицијска станица.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Госпођо председавајућа, ја 25. нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас за 25., ја Вас питам за 26.?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: 26. дислокација где је измештена, станица полицијска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: То ћу да вам покажаме. Дајте ону скицу молим Вас. Јел сам Вам дао оловку молим Вас, да Вам не узмем оловку, онда да не испаднем лопов и то. Чија је ово оловка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете слободно, само означите где је била измештена полицијска станица и шта је било у том објекту?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Јел могу тачно она зграда где је тај улаз где је био ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите ако можете, означите је.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Шта да напишем ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијска станица и измештена. Колико је то у односу на полицијску станицу где је и била?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Па има једно 800 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: То је била приватна зграда, значи ту су људи живели и то је приземље доле. Значи, како улазиш одмах мало има три степенице и одма овако је први улаз, значи прва та зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је онај стан о коме сте Ви говорили?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: О коме сам ја говорио, тако је. А одмах ту је била и ова једна апотека, државна апотека. Ту су се значи изместили, а спавали су, значи командир је спавао господин Витошевић и ови у овој суседној згради овде код СДК где је овде ту. Значи и ту је била на првом спрату или другом сад не могу тачно да се сетим, али и ту су они значи спавали. Ту се преко дана се радило, а кад ишли да одмарају, одмарали су у том стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је те вечери било је ли тако кад сте се Ви вратили?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја те вечери, значи кад сам дошао ја сам их затекао ту овде где сам сад означио у том стану. Значи, ту су били и ја сам отишао јер сам имао проблеме, пустили су ме раније. Чим сам дошао каже иди одмарај па видимо се сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господин Репановић нам говори да није постојао штаб али Ви сте говорили, кажете у то време да је био штаб и да је тај штаб измештен, па шта Ви подразумевате под тим штаб?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја подразумевам, значи нормално, значи дежурна служба, служба обезбеђења у оквиру тога, значи непосредне старешине и ауто-патрола која је у саставу рецимо те дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за Вас тај штаб?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Тај штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је дежурна служба и рецимо средства везе да ли су били измештени тада, тог дана?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: И средства везе и то, значи сви су били измештени ту у том стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те исте вечери, значи комплет полицијска станица и магацин и све?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Магацин је измештен, то је утоварено, значи све у камионима измештено, то је пребачено тамо код «Балкана» у оне шумице наоружања, један део камион је био код оне школе тамо паркиран, а ово друго је било тамо код оне шумице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је тог дана 26. то Вас питам?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: То је тог дана госпођо 26. значи измештен је први пут штаб. Значи, ја кад сам дошао, кад сам обишао, кад сам се вратио после подне, кад сам то обишао ту је тај штаб био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А људи који су обезбеђивали полицијску станицу, не ову измештену и све, где су они, да ли се и даље налазе ту код те полицијске станице где је и била?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Људи који су обезбеђивали, значи напустили су објекат смештаја који су били, значи ја сам вам лепо и тада објаснио, значи они су већ кад сам ја отишао, неки су већ долазили који су били одмарали, вратили су се и вратили су се у ову кућу, сад ћу вам дати ово што је дала госпођа Кандић. Како могу само да Вам ја, да то видите, јел' могу да дођем до Вас да вам отприлике кажем где је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Означите па ћемо поново на документ камеру да ставимо.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Немам ја ту слику, ја имам ова скица је добра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Означите дакле ту ако препознајете.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је сад ово порушена ова кућа али то је ту, полицијска станица је ту. Мислим обезбеђење што је прешло значи прешли су ту и са те дистанце осматрали су полицијску станицу. Шта да напишем – резервна полицијска станица, резервно обезбеђење или како да означим на скици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите резервно обезбеђење?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Па госпођо напустили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Измештено, само ставите да је то измештено, да говоримо о измештеном.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Онда ту је одмах до те куће, била је једна српска кућа чика, не знам како се звао, он је умро, волео је да попије мало више, значи ту је била српска једина кућа, значи у том низу кад се крене према Приштини са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то све говоримо о тој измештеној станици?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: О том измештају где је било обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се још налази обезбеђење?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Обезбеђење, рекао сам, значи и то онај штаб што је дошао било је пар њих, један или двојица су седели увек испред зграде, било је обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то она кућа о којој сте говорили са три спрата, је ли тако?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Госпођо, да ли сте разумели мене? Значи, ја причам за Суву Реку, јел' тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Значи, у оној кући где су они били измештени два спрата, три колико је била, значи они су живели доле испод плоче ради бомбардовања и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су још била обезбеђења, где је полиција још обезбеђивала и које објекте, прецизно кажите?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Обезбеђење је било још у робној кући и било је овамо доле кад кренеш према «Балкану», била је једна пекара на самом скретању када иде се овај део према средњој школи и дому здравља, разумете, гледајући из правца станице полиције у правцу Призрена. Значи, одваја се пут, иде се право у средњошколски центар, ту је ова школа одмах је била са десне стране, ако постоји и то да видим овде. То је отприлике шта ја знам ту је била пекара или не знам шта је то било нешто са десне стране је био смештај. Била је нека ординација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите мало ближе. И где је још било? Говорили сте да је било и на вису изнад балканских зграда и хотела «Балкан»?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Тако је и на вису ово горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је било обезбеђење?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Да. У том тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се још држало?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Па држали смо значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам? Зато што сте говорили висинска тачка «Метохија вино». Е сад мени није јасно кад кажете висинска тачка «Метохија вино», шта подразумевате да ли је то управна зграда где су виногради или је то подрум пића код занатског центра?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Госпођо овако: «Метохија вино» ми смо држали ја док знам, значи док сам био присутан у станици до 24. до 11-12 сати колико сам био, ми смо држали «Метохија вино» ова зграда која покрива, значи ми никако нисмо смели да пошаљемо људе на овај Рештански пут овамо који излази ево овде. Ја мислим да је ова зграда. Само мало. Ја мислим да је у овој згради негде било. Јел' могу да обележим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Значи, то је било док сам ја био, после тога ту није смено нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, до 24. марта?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: До 24. марта знам да је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је било у «Метохија вину»?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: У «Метохија вину».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то? Је ли то Управна зграда или Винарски подрум?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: То је винарски подрум и то је било на врху горе, имали су мали прозорчићи тако да смо ми имали прегледност те улице и тај Рештански пут и никако ми полицијске снаге нисмо смели да приђемо ту, јер била нам је велика опасност са тог дела, значи и са те тачке гледишта ми смо то посматрали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад је опет то мало другачије у односу што сте прошлог пута рекли?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Шта је то другачије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте да сте држали висинске тачке «Метохија вино». Сад сте прецизирали да то није било после 24. марта.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Госпођо, нисте ме питали, значи да сте ме питали ја бих Вам образложио све то у детаље као што сада чиним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми када спомињете робну кућу, где је тачно било обезбеђење?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Робна кућа? Па ту је тај део испред робне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим да ли је било обезбеђење испред робне куће, да ли је било на неком спрату и где је било?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Значи, људи су спавали доле у приземљу. Била је једна велика сала и у тој сали су били смештени још једна мала просторија. То су били поделили је док је држао «19. новембар» то је била друштвена фирма, чим онда су више њих платило и како ко је добио локал, значи тако да су један део били су размештени мало људи у том делу, а на спрату горе исто на робној кући, исто на врх горе исто и ту је било обезбеђење. То је госпођо кад су људи прешли значи ту. Јел' ме разумете? То је за време рата значи и плус док смо ми били у том штабу пар дана, три дана, колико смо били у том стану у центру града исто имало је обезбеђење горе на СДК она зграда, највиша зграда која је била на пет спратова, значи и горе је било обезбеђење. Обезбеђење значи «Метохија», не «Метохија вино» него СДК, овде како се зове робна кућа, људе значи имали смо исто ови који су контролисали тај део пункта који је био овамо што се иде за Средњошколски центар и овај где је српско становништво, Дом здравља, све где је то било и кажем вам исто је и прије рата контролисали смо и остало је за време рата тај вис горе који је покривао. Значи, шумица је била, изнад шумице то је мало надвишено, значи надвисује Суву Реку и тај део где је смештен тај српски већина, јер имало је у граду где су неки живели и радила већина и живела у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците кад сте говорили о оптуженом Митровићу, па сте у истрази навели да је Митровић долазио, да није било састанака, али ако има нешто да нареди командиру па кажете није могао од Митровића да добије наређење, могао је да добије само командир а он преко командира. Дакле, Ви нисте могли директно од Митровића него је могао да нареди командиру а Ви да добијете наређење преко командира, али на главном претресу 04. октобра 2006. године, кажете Митровић није могао да нареди ни њему ни командиру. Па мало те, како сте Ви то схватили?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја сам то, видите овако – ја не знам то и у истрагу кад је то било, не знам како, али ја знам да он нама није могао да нареди. Он је имао своју команду. То сам ја погрешно јер како сам погрешно ја стварно, како сам могао да изрекнем то, мени и сад то није јасно. Они су имали своју команду, своје људе. Ми са њима нисмо могли, нисмо имали ништа. Ако је могао нешто Митровић, можда је рекао доле у СУП-у, начелнику СУП-а и то где је он имао ту координацију и једино преко те линије командир на пример ступио у контакт са њиме и онда то наређење, мислим та координација је могла преко њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, није тачно ово што сте изјавили?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Није то тачно у истрагу што сам рекао. Тачно је оно кад сам давао изјаву овде испред свима вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Да ли има питања? Нема.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само једно разјашњење. Господине Јовановићу, кажете прво сте отишли са полицијском станицом у ту приватну зграду. Да ли је то била прва локација измештања?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Прва локација била је ту. Одатле онда је отишли смо у дом здравља па из дома здравља у шумско газдинство, па из шумског газдинства вратили смо се у амбасадорову кућу у главној улици, до главне улице у оној кући и ту смо остали до краја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Репановић нам рече да су прво отишли у дом здравља, па онда ова Шумадија или што већ би, потом нека приватна зграда.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, он се не сећа неких ствари али ја знам да је то тако, тако је рекао и господин Ђокић ако сте пратили, значи први измештај је био ту. Ако сте пратили кад је сведочио и господин заменик Борисављевић Драган. Пита га тужилац кад се враћа, извините господине тужиоче, можда сте Ви.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не може да се изјашњава што нисмо дошли дотле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо. Хоћете позвати оптуженог Чукарића.

Режију бих молила да врати слику на мониторе.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Нисам означио, пошто знате ако је робна кућа где је то нисам означио, ако вам нешто значи имате Ви скицу. То се види лепо на скици где је робна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. ЧУКАРИЋ СЛАЂАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, ми нисмо констатовали на записник да ли сте Ви сагласни да Вас на главном претресу мења уместо Вашег браниоца Васиљковића адв. Горан Фолић?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласни сте? Добро. Хвала лепо. Пошто поступак креће изнова ја Вас само питам сад у овом моменту да ли сте Ви разумели оптужбу? Да ли признајете да сте извршили кривично дело и своју кривичну одговорност?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Оптужницу сам разумео, али не осећам се кривим и немам више шта да изјавим. Оно што сам први пут изјавио остајем при томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте дужни да износите своју одбрану и да одговарате на постављена питања.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ни да додам ни да ускратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свему остајете?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: У свему остајем при првом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опт. Чукарић Слађан у свему остаје при исказу у досадашњем току поступка и нема ништа ново да дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Нема питања. Хвала лепо, можете сести.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Само бих хтео да замолим председавајућу, пошто сад је у собу горе било неко чишћење оно и изгледа да сам оптужницу кад смо чистили смеће, ако бих могао добити оптужницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добићете.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати Петковић Мирослава. Добро, нећемо враћати сад Нишавић је требао.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. МИРОСЛАВА ПЕТКОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели оптужницу?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Оптужницу сам разумео. Остајем при оној изјави коју сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да се изјасните о свакој тачки оптужбе? Да ли сте извршили кривично дело и да ли признајете своју кривичну одговорност?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Кривично дело нисам извршио, нисам крив, а остајем при свему ономе што сам до сада у прошлој изјави коју сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дужни да износите одбрану нити да одговарате на постављена питања. То разумете, је ли тако?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али ја бих Вам поставила нека питања да би разјаснили нешто. Кад сте говорили о догађају када су биле спаљене неке куће, па нисте баш тачно ми прецизирали које су то куће биле спаљене? Да ли то можете да покажете на овој скици?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља се ја тога не сећам које су куће биле спаљене. Знам да је то су две куће тог дана биле спаљене, да ли је више, то је горело више кућа али сад тог дана су две куће спаљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две куће тог дана? Да ли је спаљена та кућа где је била Мисија ОЕБС-а?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То збиља не бих знао да вам кажем. Знам за једну кућу да је која је била, која се је палила да смо тог дана били Тановић, заштићени сведок и ја да смо били ушли унутра, да је још један био припадник тих мени непознате јединице, да су ушли унутра, да је Тановић полио неком течномшћу, да се кућа спалила и то је толико што знам о тој кући. Ова друга кућа да ли је спаљена и кад је спаљена, збиља не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад сте говорили, па сте спомињали неку белу кућу, да ли можете да отприлике кажете у односу на ту белу кућу која кућа је била спаљена?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збиља не бих могао да се сетим. То су куће које је одвајао само један преградни зид. Да ли је ту била прва до ње или друга до ње. Знам да је од правца станице можда једно 150 метара је то тако од те беле када кажемо једно 20-ак, 30-ак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да означите на скици Суве Реке где сте видели тело неког мушкарца? Испред чије куће? Испред које куће? Не испред чије ако не знате испред чије, него испред које куће видите тело мушкарца? Јесте ли рекли кад сте се приближавали белој кући да сте видели, да сте чули пуцањ и да сте видели?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тело мушкарца испред беле куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред беле куће? Да ли можете да кажете по конституцији какав је то био човек? Да ли је висок, крупан? Како је био обучен да ли сте обратили пажњу?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да Вам кажем ја нисам одмах загледао у тело јер сам одмах прешао на крај куће пошто смо, тако су нас расподелили. Тановић је расподелио мене и заштићеног сведока. На једну страну сам ја био, на другу страну заштићени сведок, а кад сам прелазео на ту страну, тело је лежало поред куће, значи на самој ивици куће је тело лежало. Можда је то човек негде четрдесетих година, 45 година, не бих знао тачно. Црно је имао на себи блузу, црну одећу је имао на себи, лежао је са стране поред зида куће. Ништа друго нисам могао, значи да се запази детаљно да се прегледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили у истрази, рекли сте да су била два возила после утовара у пицерији, значи испред пицерије да су била два возила. Да ли су та возила била и овамо код ових кућа? Да ли сте их видели?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели или нису била?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам ни видео, не верујем да су била. Знам само она два камиона која су тада била тог момента, иначе ова два возила, ако мислите на ципове, на било која два возила, нису била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте такође говорили да су код пицерије били неки у кожним јакнама. Да ли сте их видели код тих кућа?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Код тих кућа их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Само код пицерије. Искључиво код пицерије су били, испред пицерије су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након овог догађаја 26. марта кажете у пицерији према Рештанском. Да ли сте скупљали лешеве на Рештанском путу? Дакле, значи тог дана након тог догађаја да ли сте скупљали неке лешеве?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Тог дана не, наредног дана да кад је дошла увиђајна екипа из Призрена, онда смо ишли у обезбеђење, ишли смо Тановић, Чукарић и заштићени сведок и ја, онда овај из крим. службе значи из Суве Реке Јовановић, како се презива и увиђајна екипа из Призрена. Ишли смо значи у обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је сутрадан у односу на тај дан? Јер у истрази сте рекли после пицерије, после догађаја у пицерији, одлазите на Рештански пут да се скупљају лешеве и био је Вељковић Велибор на главном претресу и то уопште нисте споменули. Зато Вас питам?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: То је другог дана кад је дошла увиђајна екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није тачно ово што сте рекли у истрази?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па добро ја сам се збунио то је ипак истрага била. Значи, наредног дана смо ишли по нареди, значи Тановић ми је наредио, значи ишли смо да обезбеђујемо увиђајну екипу која је ишла да скупља, низ Рештански пут да скупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте онда рекли тако у истрази да сте тог истог дана ишли?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Збунио сам се. Тог дана смо ишли у станицу и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не бих више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално говорите непознате јединице. Које би то биле непознате јединице? Како су те јединице изгледале?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па те јединице мени су непознате зато што с њима нисмо имали контакте. Ја сам ипак био при станици из СУП-а у Сувој Реци. Значи, те јединице сам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у униформама биле те јединице? Какве су то униформе?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Маскирне плаве униформе, маскирне зелене униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неке прслуке маскирне?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша полиција да ли је имала?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим Ви да ли сте носили?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Наша ауто-патрола такве прслуке није носила, носили смо маслинасту униформу, значи плаву маслинасту униформу, у тој смо били цело време рата, значи 1998. - 1999. до повлачења 11. јуна кад смо предали, значи при повлачењу на улазу у Крушевац одузели су нам били оружје, униформе и то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Питања нема. Да ли има неко од бранилаца? Добро. Хвала лепо, можете сести.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. МИЛОРАДА НИШАВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели оптужбу?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Оптужбу сам разумео, не осећам се кривим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате. Ако желите Ви се изјасните поводом сваке тачке оптужбе. Значи, ако Ви желите. Да ли признајете да сте извршили кривично дело и своју кривичну одговорност?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не признајем, нисам извршио ништа, невин сам. Оно што сам рекао оно претходно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дужни да износите одбрану нити да одговарате на постављена питања, то је Ваше право.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Остајем при изјави коју сам дао када сам први пут овде давао изјаву. Ја мислим да су и досадашњи сведоци ту моју одбрану потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у свему остајете код досадашње одбране?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Оно што сам ја рекао ја мислим да је досадашње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Нишавићу, питала бих Вас само везано за дислокацију. Да ли се Ваша служба ДБ дислоцирала и када се

дислоцирала? Значи, говоримо о периоду непосредне ратне опасности, ратне опасности у време бомбардовања. Значи, у том периоду када је вршена и да ли је уопште вршена дислокација Ваше службе?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ми у СУП-у Сува Река имали смо канцеларију, само две канцеларије. Оно што је било од папира ми смо то изместили у Призрен тако да нисмо имали ништа, остао је само намештај у канцеларији. Значи, ништа није, нисмо ми имали нашу базу или тако нешто, нисмо имали уопште ништа. Значи остали су само столови и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја Вас питам конкретно да ли сте дислоцирани? Ви кажете да сте све то однели папире и све, а да ли сте имали негде место где сте седели? Да ли сте били дислоцирани?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, нисам био дислоциран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте долазили, где сте долазили?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па ја у почетку оно првих дана било је до станице, онда више после када се преместила, кад се јавна преместила у свој овај ја сам понекад одлазио код њих да видим да ли има нека нова информација или нешто и тако то је то. Нисам имао моје место, моју базу, само Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тог 26. марта јесте ли долазили у вечерњим сатима до полицијске станице?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам дао и у претходној изјави да сам по повратку из Призрена, ја мислим да сам свратио да сам отишао до станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли затекли некога? Да ли знате да ли је била дислоцирана полицијска станица или не? Јесте ли затекли некога?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Било је полицајаца испред станице, обезбеђење је било, али сад ја мислим да су они како налетали, они су бежали из станице и станица је остајала сама. Мислим тако, не знам тачно, нисам са њима око тога улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште да ли је била дислоцирана тог дана кад сте дошли? Да ли имате сазнања?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не могу тачно да кажем да ли, знам да је почело нешто да се, да и они да се, да ли су сви отишли, обезбеђење је било око станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А наредних дана?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Наредних дана они су се пребацили у, били су у дому здравља, били су у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сутрадан, значи у односу на 26. сутрадан јесу ли били ту, само обезбеђење?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Обезбеђење је било сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па немам, ја сад то кажем ово што су сведоци до сада говорили ја мислим да су, да оптужница написана је то како је написана и да мислим да друго да се у Вашем поступку ја мислим доказало, једино молим суд да ако може што пре те сведоке што има да, заиста две године смо овде. Тотално сам упропашћена ми је породица, заиста имам проблеме велике и кући, молим суд и молим ову државу да што пре ако може ово суђење јер заиста смо у тешкој ситуацији, јер две године сам овде на суђењу без икакве, ама баш икакве кривице. Цео живот сам се борио за нешто, ево сад где сам. Толико сведока је прошло, ја мислим да је рашчишћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Нишавићу само још једно питање. Да ли сте Ви имали неких акција са полицијом?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Никад за време рата, никад ја нисам имао ништа са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли у неки претрес станова, кућа са полицијом?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, нисам никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, говоримо о том ратном периоду марта, априла, маја, јесте ли били некада?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, само једна улица је била ту главна, не знам сад да дочарам, у Сувој Реци је била слободна. Значи, ништа друго није било. Друго су биле све, било је можда ових њихових, не знам тамо где су били размештени, али то је било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми за потребе прикупљања ваших обавештајних података о делатностима ОВК, како сте то вршили, како на који начин?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Док су били, док је било време, значи пре рата, ја сам имао моју мрежу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то, то сте детаљно све нам објаснили да тад у то време више нисте имали, али да ли сте уопште водили неке разговоре? Каже се да је ту било дејстава ОВК.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Разговор осим са бившим председником Општине, Халит Беришом, ја нисам водио са другим разговор. Значи, то је разговор вођен, ја сам објаснио испред Општине и онда у станици полиције. Ја мислим да је он то исто изнео у Хагу кад је сведочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како у станици полиције ако ништа ту нисте имали?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам позвао га испред Општине да дођу, јер нисам знао где, нисам имао места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како позивате испред Општине?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па претходног дана када су његови неки.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је било 10-15 младића.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте. Ја сам рекао да дође јер знао сам Халита, јер људи су били ту, ја нисам знао да су негде отишли. Ја сам рекао Халиту, презиме сам знао, да су они, познавао сам човека, поштен човек, био је председник Општине и рекао сам нек дође, пошто је један од његових био ту да кажем њему каква је ситуација и он је дошао испред Општине. Ја нисам хтео на улицу, нисам могао на улицу, хтео сам да испоштујем и њих, нисам хтео да их компромитујем ни њих ни себе иако сам се плашио од бомбардовања, авиони су нон стоп летели. Рекао сам ајмо до дежурне службе до станице. Нисам чак ни ишао у канцеларију него ту одмах прва просторија ту са њим сам само разговорао, објаснио сам му каква је ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то објаснили.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: И он је отишао и више никако нисам могао, онда су људи, нисмо имали никакав контакт више. С мојом мрежом ја нисам могао да контактирам, телефони нису радили, радио веза ми није ова није била успостављена веза са мојим доушницима и сарадницима тако да је. Ето то је било цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано за ову службену белешку о томе сте нам говорили да сте сачинили ту службену белешку. Рекли сте да су ту биле неке непроверене информације. Међутим, тамо у тој службеној белешци не стоји баш тако непроверене, него конкретно сте назначили шта и како?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па ја сам, то је требало да се подаци провере. То је значи почетно оно што сам ја почео, требало је да се провери. Ја нисам могао даље да проверавам јер је требало да се та лица која су још нека лица у Сувој Реци. Видите колико лица Ви сад имате сведока. Ја никог нисам, ни са ким нисам обављао разговор, нисам могао да. Био сам после револтиран на службу зашто се тако понашала. То најбоље знају људи из власти, из врха горе зашто су мене удаљили да даље не радим на томе и ја после тога више ништа нисам могао да радим, остао сам тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога кажете да сте искључиво добили те информације које сте констатовали у службеној белешци?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам навео тамо од Ђорђевић Новице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Ђорђевић Новице искључиво?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Нема питања? Изволите?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имам једно питање за Нишавића. Да ли знаш где је прва дислокација била полицијске станице?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли је била амбуланта или је била она онде код моста.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли знаш да набројиш где су биле?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Знам да је била у амбуланти и да је била у кући овог бившег, Бећира Кућија, да. Ту је била, знам да је била ту.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам да ли је била у шумско горе или горе.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, хвала.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Мислим да је тако, да су они мењали локације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имамо опт. Јовановића који каже да је било измештање у приватној кући некој прво.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: То је приватна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али прво измештање, а не амбуланта него приватна кућа. Шта Ви кажете? Да ли можете нешто да прокоментаришете?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сто посто не могу, али не знам нешто, али они су имали много тих пунктова. Сада да ли је то била команда или не, било је у неким кућама још по неколико полицајаца, сад да ли је било нешто код моста тамо кућа или стан да ли је био, да ли је ту била база или само њихово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно Вас питамо прво измештање да ли знате?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па не могу сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, опт. Јовановић хоће да Вам постави питање. Изволите?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Господине Нишавићу, Ви добро напомињете, значи онај стан. Јел' то тај стан био у центру града до моста?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Јел' било ту, је ли се сећате да је ту било?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па било је и ту, ја не кажем сад. Да ли је то било командно место, ја мислим да сте Ви били ту, долазили сте ту.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Јесу ли старешине биле ту?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па биле су старешине, долазиле су.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Па ако су старешине биле, онда сигурно да је била дислокација да је то командно место. Значи, не може да буде ту нешто друго него да је то било командно место.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ако Ви кажете да је било.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Не како ја кажем, него Ви знате је ли било ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Питање је да ли је то било прво измештање ту или у Дому здравља?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Код моста ту да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је то било прво измештање?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: То је прво измештање.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Сто посто не могу да кажем, али ја мислим да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја немам, али сам хтео да вам објасним ако може и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: У вези ове дислокације да нема неке забуне и то касније и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад, само питање, после ћемо.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Добро, онда касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете касније. Питања? Изволите опт. Чукарић?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Поштована председавајућа, да ли могу добити службену белешку из списка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете питање неко у том смислу?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, баш управо у вези тога. Господине Нишавићу, јел' ово Ваш потпис овде и ову службену белешку јел' сте Ви сачинили?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте.

ОПТ. НЕНАД ЧУКАРИЋ: Добро. Овако, кренућемо редом. Мени ова службена белешка тотално није јасна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, питање поставите.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Питање – Да ли би ти могао да објасниш овом судском већу како у овој службеној белешци стоји датум 27.08.2001. да је сачињена? Како може овде да стоји датум 27.08.2001. часова да си ти сазнао о наводном догађају преко медија и преко радија, да не би читао целу, ја ћу ти је цитирати. Па како ћеш објаснити да си ти истог дана са три сведока обавио разговор и како ћеш објаснити овде јер нам Новица Ђорђевић, како беше онај, рекао овде пред судским већем да није давао теби само него је још неко био присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете шта је рекао Ђорђевић Новица, него конкретно идите само на службену белешку.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И зашто у овде у службеној белешци не стоји још један потпис колега који је радио с тобом на и на основу чега је ова службена белешка ако си узимао изјаву у службене просторије, као што је рекао сведок, зашто на службеној белешци не стоји потпис колеге који је био присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки колега присутан? Ко је био ако је био?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Можда је, у канцеларији ми смо имали још колега, можда је колега ту тренутно се задесио, иначе само сам ја обављао разговор, а колега је можда био тренутно ту. Значи, он није учествовао у узимању изјаве, мислим у састављању те белешке и обављању разговора са њим. Значи, ја сам учествовао разговору с тим што, кажем, ја сам и пре тога разговарао са њим и то је разговор. Значи, колега је био присутан али није учествовао у узимању изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је то колега?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не могу да се сетим који је колега био од ових доле. Неко је био, али није био учествовао разговору.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Значи, Ви сте самовољно узимали изјаву од сведока без присуство колеге?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није самовољно, него ја сам радио на скупљању података за ратни злочин, за суђење у Хагу. Значи, од Албанаца, Рома, све, значи није само тај случај. Ми смо радили на много случајева, има много мојих изјава које су у Хагу, које сам узео на скупљање за ратне злочине.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да не бих читао целу изјаву, службену белешку, овако поставићу ти питање. Како је то дошло да истог датума у јутарњим часовима чуо си на емитовању емисија ВВС, Крагујевца, Грандијана, како си ти то успео истог датума да нађеш сва три сведока?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није истог датума, то је белешка тако писана, а није то, онда сам ја тих дана, можда је белешка писана тог датума. Значи, датум је писано као датум, значи нема везе то. То је било објављено, није јавна тајна, госпођа Кандић је била у Крагујевцу, били су сви.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Јесте ли се Ви са госпођом Кандић сретали?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: У животу се нисам срео.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Па откуд знате да је госпођа Кандић била у Крагујевцу?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па било је на телевизији, на радију је било, било је свуда.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Господине Нишавићу, Ви истог дана добијете информацију од три сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, није истог датума.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Моменат само. Службена белешка, за мене ова службена белешка не ваља и неоснована је.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па добро, није проверено, та белешка је само почетна, она је морала да се провери. Значи, можда је ту било више него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је. Објаснио је да је тих дана.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Како сте ставили датум 27.08.2001. а нисте сачинили, нисте обавили разговор са сведоцима, кажеш касније, па како мислиш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога је чуо, тих дана је чуо, а тад је сачинио службену белешку. Јасно је рекао.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Морао сам датум да ставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је рекао.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Судија, ја се извињавам. Пита у вези службене белешке јер датум води 27.08.2001. године, а доле пише: «Објавила радио станица ВВС» ако је пренела телевизија Крагујевац дана 27.08.2001. године, управо га пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није тог дана, него ја сам разумела, јесам ли Вас добро разумела да сте тих дана, а тог дана сте сачинили службену белешку?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Можда сам ја ту датим, али слушај ме. Значи, та белешка је сачињена само почетним сазнањима, значи може да не буде ништа тачно.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А где је ова службена белешка?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Треба она да се обради.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја се извињавам, није му адвокат ту, а не уме да га формулише. Ова белешка од 27.08.2001. године под бројем 04717 је заведена негде под тим датумом и питање је како је могуће да у јутарњим и констатује се да у јутарњим часовима чуо нешто сведок, односно оптужени на радију, а касније иде све ово. Само то да објасни како је заведено и све ово урађено? То га пита тог дана.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па кажем ја, ја сам тих дана чуо, а сад можда сам ја датум ту само ставио тај, значи то нема никакве везе.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине Нишавићу, где је ова службена белешка сачињена?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: У центру РДБ Крагујевац.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овде не пише то ништа.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Тако се пише по прописима.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Пише се господине Нишавићу, ја сам полицајац. Службена белешка, сачекај ме, слушај питање па ћу. Службену белешку ако је сачињавам ја као полицајац у ову просторију, дужност је да наведеним у овој просторији да сам је сачинио, а то овде не пише нигде. Ова службена белешка могућа је и у кафани сачињена. То не мора да значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите микрофону, ништа се неће снимити.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ресор државне безбедности ЦРДБ Крагујевац.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То можеш да пишеш и у кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте тако молим Вас. Даље поставите питање.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е сад овако: Навео си три сведока. Можеш ли да кажеш која су то три сведока?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам рекао, значи обавио сам разговор само са овим, а овим значи треба да се још обављају разговори, значи претпоставио сам да знају, значи у разговорима, значи ми кад састављамо белешку, значи ја сам могу да скупим још пет-шест а пишем једну службену белешку, значи нема извор. Значи, чим нема извор кад се пише у служби каже извор па тај и тај. Ово није извор, ово је моја службена белешка, моја запажања, а онда кад би било исправно онда би, као што кажеш ти, требало име, презиме да ставим с ким сам разговарао и тако, јер само моја запажања то су, тек треба да буду и да се формулишу.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Моменат само да нађем овог како беше, твог кућног пријатеља јер си га огласио овде. Како се он зваше?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па нађи.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Сад ћу, полако. Мирко Крстић, јел' то тај?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, Мирко Крстић.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Који се тренутно налази у Крагујевцу, а који може о томе да посведочи.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па да, ја сам рекао.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тај сведок је био присутан овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако. Кренули смо поново у поступак, значи док не будемо саслушали и прочитали исказе не можемо тако.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ми објасни како сведок је овде рекао да то није давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Али он је њега навео у службеној белешци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, идемо испочетка, значи не можете сад у овом моменту такво питање да поставите, можете касније кад будемо саслушали сведока, јер је поново кренуо поступак.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ако буде долазио тај сведок управо то би било добро, ако не буде долазио онда требало би да поставим питање па због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад у овом моменту немојте то питање поставити. Да ли имате неко друго? Значи, везано за сведоке ко је и шта сада не.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да се дође до имена и презимена колега који је радио са њиме, са сведоком Ђорђевићем и да се тај човек позове да потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали сте, не може да се сети ко је.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не могу, али има тамо, али ја мислим није он учествовао уопште око тога.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па ништа господине Нишавићу, немам шта више да те питам, али могу ти рећи нешто. Ова службена белешка за мене је кукавичје јаје.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја због те белешке сам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема питања? Да ли имате још нешто да изјавите?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само да кажем још једно. Због те белешке сам ја овде. Да сам ћутао можда не би био овде, а ја нисам хтео да ћутим и ево зашто сам дошао овде да објашњавам неке ствари које никада у животу ништа нисам урадио, никад нисам ни мрава згазио, оно када сам дошао ово сам написао и сад кажем белешка је почетно сазнање. Да ли је то истина или није, то ће суд да утврди и истражни органи. Значи, ја кажем, то је било почетно сазнање и чим сам чуо то што сам сазнао тада, нити сам знао ове друге сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте то, немојте сада понављати, рекли сте да је почетно сазнање неколико пута.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи, нити сам знао сведока А, нити овога, ја тада не бих знао, нити сам знао ко је све од ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Петковић Зорана позовите.

Констатује се да је пуномоћник оштећених адв. Драгољуб Тодоровић напустио судницу по одобрењу председника већа.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. ЗОРАНА ПЕТКОВИЋА

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Господине Петковићу, да ли сте разумели оптужбу? Питам Вас поново јер је поступак кренуо испочетка. Да ли сте разумели оптужбу?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Разумео сам оптужбу у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако желите можете да се изјасните поводом сваке тачке оптужбе. Да ли признајете да сте извршили кривично дело и да ли признајете своју кривичну одговорност.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Одговорност не признајем, нисам крив, знам да нисам крив. оптужницу сам разумео у потпуности. Остајем при изјави коју сам дао.

У свему остаје при изјаву коју је дао у досадашњем току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа ново да додате? Ви нисте дужни да износите одбрану нити да одговарате на постављена питања.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Остајем при изјави коју сам дао. Значи, нема шта друго да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам само поставила једно питање везано за Посебну јединицу полиције. Када сте говорили о Посебној јединици полиције навели сте да су они били смештени у хотелу "Балкан" и «Метохија вино». Сад бих Вас ја питала кад, у које време и кад кажете «Метохија вино» на шта се то односи? Да ли се то односи на управну зграду или на подрум пића код занатског центра?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Посебне јединице полиције који су били на испомоћ у Сувој Реци биле су смештени у хотелу "Балкан" једним делом, а једним делом у «Метохија вино» у самој дирекцији у Широком горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад, у које време?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па били су почетком од почетка 1998. године, значи 1999. исто такође су били горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су били тог марта месеца 25., 26., исто су били у «Метохија вино»?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Горе у «Метохија вино», јер ја мислим да су они који су пребачени, нисам сигуран сад али да су 1999. године горе у «Метохија вино» пребачене те снаге горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био тамо и колико је људи било?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не знам колико је људи било, али биле су јединице које су биле на испомоћ, значи Лесковац, Врање, Ниш, Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли и тог дана 26. марта биле Посебне јединице полиције у «Метохија вино»?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте имали прилике да видите ову службену белешку коју је сачинио овде опт. Нишавић, па ето прокоментаришите нешто?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Немам шта да кажем, сувишно је причати јер знам да нисм прво крив и не осећам се ни мало кривим, једноставно нисам ни био тог дана у Сувој Реци и о догађају сам малтене овде сазнао. Значи, ништа конкретно не знам из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ово што је наведено у овој службеној белешци то ништа није тачно?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Немам никакве, ништа није тачно. То је рађено по приватној линији. То како је он ратио то он зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Нема питања? Изволите?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: (Бранилац првооптуженог Митровића) Оптужени рече да, на Ваше питање, нисам хтео да интервенишем мада је по мени било сугестивно, да ли су те јединице биле, рекли сте јединице биле и за време рата односно за време бомбардовања у «Метохија вину», то је било Ваше питање и он је рекао да. Сад морам ипак да га питам да ли зна која је структура тих јединица?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не знам. Да Вам кажем право не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Које су то јединице, да ли је то само команда или јединице итд?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: То су биле Посебне јединице полиције које су дошле на испомоћ у Сувој Реци, значи била је јединица из Лесковца, Врања, Крушевца, Ниша, мешовит састав.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел знате Ви нека акција да је рађена на ширем подручју Суве Реке тих дана, односно почетком бомбардовања? Не знате? Јесте ли Ви били горе у «Метохија вину» почетком бомбардовања првих два-три дана? Јесте ли одлазили горе?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Пре бомбардовања сам био.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пре бомбардовања? А после, почетком бомбардовања првих дана 25., 26., 27., 28.?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само једно питање. Пре почетка рата, то узимамо да је 24. март, кад је задњи пут био на том простору где је причао да су се налазиле те ПЈП јединице у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били последњи пут?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Био сам пре 24. горе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Када, то Вас питам, када сте пре 24.били?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Пре 24. сам био.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Питам Вас колико је, да ли је било дан, седам, десет, месец дана, то да ми кажете?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Месец дана пре тога сам био.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како онда знате да су били тог дана?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па зато што је била рампа поред саме, између дирекције «Метохија вино» и фабрике швепса је била рампа, а преко пута до саме рампе са леве стране су биле куће приватне тако да сам свраћао код Златибора Јевтића горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте их видели?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, видео сам, била је рампа, био је полицајац на рампи није могло да се уђе унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је то фабрика?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: «Метохија вино».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика «Метохија вино»?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, дирекција, у склопу дирекције је била, преко пута је било, с десне стране је била фабрика безалкохолних пића швепс, кокта, јупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је све управна зграда «Метохија вино»?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, у кругу управне зграде све је то било тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И видели сте полицајца?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен у коју униформу?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која? Плава, зелена?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Зелена натовка, јер они су се обично истицали, било је маскирно плаве и било је обично зелене, то им је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Изволите?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Овај објекат о коме оптужени говори, где се он тачно налази, можете ли да објасните?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Он се налази изнад Суве Реке једно 2 км, 3 од центра града у Широком, тзв. Широком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то насеље Широко?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? У оквиру Суве Реке или не?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Сад ћу Вам рећи. Од Суве Реке, од "Балкана" кад се пређе има једна узбрдица па са леве, са десне стране је комплетна то је Широко, с десне стране је «Метохија вино», а са леве стране је «Балканова» фабрика «Дампер гума».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Оптужени Митровић?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Поставио бих питање господину Петковићу, тог дана, кад каже да је видео, да ли је видео јединицу, а јединица подразумева 10 више, 50, 100 људи или једног полицајца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте их видели.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Видео сам човека на рампи.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па да ли је човек јединица?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па није човек јединица, ја сам рекао да није јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте једног јединог човека видели?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Једног човека није могло доле да се прође, морало је уз неке папире и дозволе да се прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А ја кажем да су 25. све јединице биле далеко у борбеним дејствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада. Имате прилике после да кажете.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А да су у том објекту био мој пратилац, ја и возач и нико више. Значи мање од 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад будете дали одбрану. Немојте сада, можете да прокоментаришете.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Само једног човека сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте. Да ли имате још неко питање?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, разјаснили смо да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад значи разјаснили смо, рекао је, одговорио је, рекао је видео је једног човека.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Један човек? Захваљујем, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема више питања? Да ли имате још нешто да изјавите?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема? Можете сести. Оптужени Папић Рамиз.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. РАМИЗА ПАПИЋА

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Папићу, да ли сте разумели оптужбу?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Јесам, оптужницу сам разумео у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако желите, Ви можете да се изјасните поводом сваке тачке оптужбе. Значи, то је Ваше право. Да ли сте извршили кривично дело и да ли признајете своју кривичну одговорност?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Остајем у потпуности при изјави коју сам дао пред судским већам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте дужни да износите одбрану. То је Ваше законско право нити да одговарате на постављена питања. Да ли ћете изнети?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Не бих желео да продужавам судски процес. Остајем при изјави коју сам дао у досадашњем поступку. И сами знате у

досадашњем поступку да уопште нисам крив. Не осећам се кривим ни по једном делу оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте говорили да сте били у неким ауто- патролама. Значи од почетка бомбардовања, интересује ме да ли се сећате колико је било ауто-патрола?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Ауто-патрола једна је радила у смени. Значи, смена је била 12 часова и за тих 12 часова једна је ауто-патрола радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна патрола?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Једна патрола, а друга је радила после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, без обзира што је ратно стање није било у том смислу да се повећа рад?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Није било уопште да се повећа, тврдим и одговорно и материјално и категорички тврдим да је то тако било и да уопште нисам ја могао бити члан патроле нити сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви били у то време?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Био сам возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво возач?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Искључиво возач при дежурној служби где је ком затребало то сам и радио, возио командира, возио начелника, возио радника, возио храну, развозио смене – то је био мој посао и ништа друго нити сам ја, што се наводи у оптужници, ишао од куће до куће нити сам био члан патроле, нити сам учинио било какво кривично дело.

Из досадашњег поступка се види и сами видите да уопште нисам крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви познавали породицу Ељшани?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Па познавао сам из виђења, Ељшани има доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте Ви познавали из виђења?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Ељшани Абдулаха? Ељшани Абдулаха да ли сте познавали?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Кад бих га видео да би га знао, да би га препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули уопште шта се догодило са њим?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам чуо уопште, јер нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: И молим суд да се убрза судски процес као и саслушање сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Нема питања? Да ли имате још нешто да изјавите везано за оптужницу?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Па то да замолим судско веће да убрза процес и саслушање сведока јер ево две године робијам ни крив ни дужан, потпуно невин лежим у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете сести господине Папићу.

Овим смо завршили са саслушањем оптужених. Митровићу Ви сте рекли да ћете сутра. Добро. Направићемо једну паузу од пола сата.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Након паузе мењаће ме Горан Фолић пошто морам на стечајну доле да идем.

Председник већа објављује паузу у 11,45 сати у трајању од пола сата.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ми смо се мало консултовали у овој паузи, имајући у виду да сте данас окончали ово и да би било нецелисходно. Ја сам мало поразговарао са њим и договорили смо се да он ипак учини напор да одговори на Ваша питања. Дакле, није ништа било да нешто кријемо ни било шта друго, него је било у том смислу да данас баш није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то сам хтела и ја да Вам поставим питање да ли Ви уопште можете, да ли се осећате, јер ако би кренули у доказни поступак.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако неки проблем буде, имајте разумевања, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доказни поступак би онда сутра, ако Ви не можете данас, ако сте већ рекли хоћете сутра. Ја бих Вам само пар питања још поставила, изволите.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Јел' могу само пре, да после не упадам, ја имам један предлог за доказни поступак, да се констатује да смо прочитали све оне доказе и писмене што смо до сада урадили, да не губио време цаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћемо да идемо, ако ништа друго преко монитора.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Е ја се не слажем преко монитора, знате због чега, то је исто губљење времена јер формални су разлози, исто се не види у транскрипту да ми идемо преко монитора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, управо идемо да би убрзали, управо да би убрзали, иначе редовно би морали да читамо сваки исказ.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Председнице већа молим Вас, ако смо ми сви сагласни да се констатује да је прочитана изјава сведока тог и тог, то је јаче него да ми гурате преко монитора, да ми иде за петнаест секунди а сви смо овде, и одбрана и тужиоци су сагласни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би био преседан, то би баш био преседан.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Само да Вам кажем председнице, то што су они урадили у неком другом предмету, то никаква пракса није, то су они тако хтели да раде, иначе не видим шта ми добијамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо убрзати, ми ћемо у сваком случају убрзати јер скраћујемо, овако бисмо читали исказе а ми управо да би скратили ми ћемо ићи преко монитора, ми морамо то да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Али ако смо ми сви сагласни да се констатује то што већ имамо у изјави па у свим другим суђењима је то тако, ја ништа ново нисам измислио, у свим суђењима која имамо ми констатујемо да је прочитано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не може то, а није ништа прочитано, не можемо тако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Оппростите, извињавам се, ево опет да не би било неспоразума и око тог дела. Кад каже, уважени судија, да се каже прочитано а није прочитано, није прочитано ни ако се стави на монитор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читамо, како не, ево све ћемо читати.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате колико треба једна страна да се прочита?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми можемо да убрзамо, ако Ви сматрате да је нешто мање важно, да убрзамо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како мислите, па ја то не више, 6-7 минута једну страну.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То не може да се види у транскрипту, то што сте Ви нама пустили, не види се шта је, побогу, у транскрипту се ћути, иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, то је ваш предлог.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, наш предлог је, сагласан предлог свих странака, ја мислим и колеге тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да завршимо, не, не можемо тако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Читање, набројте тачно шта је прочитано, прелистајте и завршићемо за један дан. Ако нећете онда ћемо да читамо, ако ћемо да читамо онда ћемо читати стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам је са адвокатом Бирманом?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Мењаћу га ја. Он се јавио пре него што.

Накнадно опт. Митровић Радослав изјави да жели да изнесе своју одбрану и да одговара на постављена питања. Изјави да у свему остаје код досадашњих навода, а након упозорења да није дужан да износи одбрану и да одговара на постављена питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам само ради појединих разјашњења поставила нека питања. Ви сте рекли да сте командант Нишког одреда и све сте побројали који су то све.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 37. интервентног, борбеног или А формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. И рекли сте да су у време од почетка бомбардовања били сте где лоцирани? Крушевачка чета је била у Сувој Реци у хотелу "Балкан"? Је ли тако?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, до 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово мене интересује. Када сте Ви отишли да примите задатак од штаба, то је било 20. марта, тако сте рекли, одлазите да примите задатак. Где вам се налазе чете?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Чете се налазе на својим локацијама, значи нишка је била у Призрену, врањанска у Призрену, Ораховац и тај део горе је била Лесковачка и Пиротска, а Крушевачка је била у "Балкану", али већ смо ми осећали да је ратна ситуација и већ смо предузели мере, значи, Врањанска и Нишка чета су се иселиле по разним објектима на периферији Призрена и других крајева и раније него што сам ја добио наредбу јер се већ видело да почиње рат, видело се као кад видимо да се наоблачи, почеће киша, значи облачимо мантил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми у Сувој Реци, пошто сте рекли да је било негде око 150 људи?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је број, максимално бројно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме да ли су сви били смештени у хотелу «Балкан»?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сви, и било је довољно места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је довољно места.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јер јединица није увек комплетна, увек има болесних, одсутних, напустили тако да је јединица можда од 150 по формацији, колико пише да треба да има, можда имала 120-110, значи никад није била 100% пуна, 80-90.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад пошто кажете раније, да се осећала ситуација и све. Сад ме интересује када сте навели да сте 21. марта '99 године позвали ваше командире и дали сте им задатак да они морају да напусте своје објекте?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, у ком смислу, где рецимо, где је требала да буде лоцирана Крушевачка чета?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Крушевачка чета, то је генерални задатак командире чете а он онда микро задатке извршава, бира најбољу безбедну локацију објекат. Не могу ја да му нађем место. Мислим разумете. Значи, он је отишао можда у Мовљане према планини, можда неки део, углавном отишао је претежно тамо где је српски живаљ или мешовити живаљ у тим селима, никако према селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се у самом граду Сува Река изместили?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Апсолутно сви и у Сувој Реци је можда остао, па ајде да не кажемо човек, два, три, онај магационер ако је остао нешто у објекат или неко ко можда треба да оде да преузме храну, али не два, три човека не сме више. Они позадинци који нису за акцију, нису за борбу, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само су они остали у хотелу?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не верујем да су у хотелу јер би погинули, значи мора опет негде да и они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неким где? Шта то значи неким објектима, приватним кућама, неким предузећима да ли знате?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Или су сви отишли па кад треба нешто он појури узме ту шта треба и што пре напушта. У објекту није смео нико да остане, нико као што од 24. ни мрав, што кажу, није остао у касарни у Призрену тако и у свим тим објектима смо раније били због чега, јер ОЕБС је радио док је и његови су радили са нама заједно у патролама. Долазили су код нас на кафу у наше штабове. Тамо где је пала бомба пала је на компјутер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то, само ово. То сте све причали о томе, нећемо о томе, него само да Вас питам још ово.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јер су узели координате на ЦПС системе и онда смо знали да смо ми готови и зато смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто да разјасните. У истрази сте навели да је задатак био да са три чете кренете у правцу Суве Реке, да кренете у правцу Суве Реке.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то три чете?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али не у Сувој Реци, него у правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте. Ако вам је једна чета крушевачка лоцирана у Сувој Реци или по околним местима, одакле треба да крену друге две чете?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Врањанска чета је опет лоцирана била и кад је била измештена из Призрена, није Мовљане, Мушотиште можда или тај део опет је према Шари у српска села, мешовита. Онда су они кренули северно изнад Суве Реке, значи Дуље тамо тај правац према Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кад је кренула акција 25. ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су тада кренули?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тада су кренули у акцију. Значи, они нису ни пролазили ни улазили у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је нишка чета?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нишка чета је измештена у Прогрес или тамо у објекте неке напуштене фабрике неке у Призрену па периферија. Они су кренули из Призрена 25. ујутру и дошли су испред Суве Реке на 4-5 километара, 6 и имали смо ватрена дејства и они су се одмах развили кроз винограде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, јер сте на главном претресу рекли да сте добили задатак да кренете у правцу Суве Реке, то је у истрази, а на главном претресу кажете да је задатак био да крене из правца Суве Реке не захватајући Суву Реку. Зато то мало ми појасните.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па како се узме. И један и други термин су важећи, јер да кренемо у правцу Суве Реке, значи није из Призрена, а ови који су од друге, значи из Суве Реке, а не заузимајућу Суву Реку, јер они продужавају од Суве Реке на 2 километра, 3, 4 почиње акција у Студенчанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете. Је ли можете сада да нам скицирате?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево узмите ову. Ево имамо велику карту скенирали смо већу карту па нам само означите. Значи, где се налазе врањанска? Где су ваше чете – Нишка чета, Врањанска, све нам то скицирајте?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нишка чета је у Призрену у неким државним објектима где су се снашли. Значи, чета има 150 људи, командир чете не сме да стави 150 људи на објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте то. Врањанска где је? Је ли исто у Призрену?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Врањанска је била у касарни па је била у неки кафић тамо не знам неки објекат тамо, тржни центар напуштени, шта ли а онда је отишла ја мислим према Шар планини горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? Је ли исто 25.?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, раније кад је наређено иселење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кад би то било, 24., 23., кад би то било?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 23 - 24. обавезно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је отишло?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Крушевачка чета је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нацртајте, напишите, Крушевачка? Је ли можете да се снађете?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е овде је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узмите црвени фломастер.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Црвени фломастер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ставите где је Нишка чета, где је Врањанска чета?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ниш је Призрен, пишем НИ. Мовљане – Крушевац, Мовљане или Мушотиште. Мушотиште ту је Враће или обрнуто. Значи, углавном ово је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А крушевачка?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево уписао сам Крушевачка је Мушотиште или, можда је Крушевачка Мовљане, а Врањанска Мачитево. Значи, то су места тад сам памтио и никад нисам, туђа је територија па али отприлике а Сува Река ево је овде. Акција, ја ћу нацртати овде правац дејства који смо ми имали задатак. Рештане, значи е води ова комуникација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте док не дођемо још до акције. Ви сте још у истрази рекли да је негде већ, негде око пола пет у јутарњим часовима у Сувој Реци био Коњиковац и да га је ту сачекала крушевачка чета, па ми то сад мало разјасните.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте баш децидно рекли да су се они тако извукли кроз тај део Суве Реке, значи тог дана.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Они су спојили на полазној позицији, то је овде Рештане, ево овде кад се прође Рештане па има ту нека река, поток. Дотле је била та условна наша територија и ту некад држала полиција, положили пункт а одатле, ево ја ћу да нацртам, значи полазни положај а одавде сад је непријатељско дејство према нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми ово реците. Значи, објасните ми то ако крушевачка чета је сачекала у Сувој Реци Коњиковца, на шта се то односи? Тако сте у истрази изјавили и да су се они заједно извукли кроз тај део Суве Реке који води кроз место Рештане, а на главном претресу, само да видите разлике, а на главном претресу сте рекли крушевачка чета морала је да изврши дислокацију и били су у неким локалним селима. Е сад, ако крушевачка чета чека овде како су онда морали да буду дислоцирани, тако сте изјавили?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам колико ме разумете, значи они су могли да дођу до задње тачке докле је слободно. Одатле почињу борбена дејства, нема више, тамо територију преко потока су држали Шиптари, ми смо дошли 100 метара до потока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми одговорили конкретно на питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И ту се сачека и спаја борбена техника јер ми немамо технику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се спаја борбена техника?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ту код овог, код тог моста, код тог потока према Студенчану између Рештана и Студенчана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Молим Вас само да би разјаснили, зато Вас питам, значи ако кажете да је у Сувој Реци био Коњиковац, да га је ту сачекала Ваша крушевачка чета, значи ту га је сачекала. Само мало. И заједно су се извукли, баш сте рекли, био је у Сувој Реци, сачекала га је и заједно сте се извукли кроз тај део Суве Реке који води кроз место Рештане, а на главном претресу сте изјавили да је крушевачка чета морала да изврши дислокацију, да су били у локалним селима и да су у раним јутарњим сатима прошли са борбеном групом која води Коњиковац периферију Суве Реке. То је разлика.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, ја нисам био присутан па да бих сто посто био сигуран. Значи, то ће да појасни Коњиковац и појасниће Сикетић али је чињеница да је овако. Значи, Сикетић је заобишао Суву Реку и дошао је у Рештане јер је дошао из супротног правца, а Стојан је дошао, он је пошао пре мене, ја сам кренуо, он је тенковима кренуо мало раније, кренули смо из Призрена, ја сам био у Призрену, Стојан је био у Призрену, техника је била у Призрену, кренули смо из правца Призрена према Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким Ви крећете?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па ја сам кренуо сам са својим пратиоцем и возачем. Чета је кренула по својој процени, Нишка чета је имала доста технике, доста људства, Стојан је кренуо са својом техником, али ја и Стојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Стојан?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Коњиковац Стојан, командант бригаде, борбене групе, 549. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте кренули са њим?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Он је кренуо раније али смо сви кренули у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи крушевачка чета где је сачекала у Сувој Реци?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кад кажем Сува Река, не мислим центар Суве Реке, него мислим Сува Река и Рештане је део Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и тако сте и рекли – извукли су се кроз место, кроз тај део Суве Реке који води кроз место Рештане.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И сачекали су га ту на полазну позицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је чекао, Крушевачка чета?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ко је пре стигао, сад да ли је стигао Коњиковац, ја претпостављам да је, можда је и Коњиковац, он је вреднији човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, немојте тако, него ми конкретно одговорите. Значи, ја Вам баш указујем на те разлике. Ако сте на главном претресу рекли да је морала Крушевачка чета да се дислоцира већ у то време, а у истрази кажете да Крушевачка чета чега Коњиковца. Шта је тачно?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Они су се дислоцирали и дошли су из ових села и чекају се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, дошли су поново у Рештане?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Суву Реку?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не у Суву Реку, заобилазе Суву Реку. Не може у Суву Реку, има ове улице пре полицијске станице јер ту негде прође периферију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није тачно ово у истрази да га је ту сачекала Крушевачка чета, то није тачно што сте рекли?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па сигурно да није тачно, јер они се чекају на пола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте тако изјавили?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па откуд знам шта сам ја изјавио у истрази. Пазите, значи, они се спајају на безбедној локацији и одатле почињу борбена дејства. Па неће да дођу у Призрен па да би кренули за нама. Из супротних праваца споје се где је безбедно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кад кажете да су борбена група и Крушевачка чета у правцу Рештана и да имају јак отпор и јаку ватру, то сте све објаснили из Студенчана, да сте имали слабо напредовање. У истрази сте навели да је 25. марта био дан заузетог положаја, чекања, прикривања, праћене ситуације, а на главном претресу кажете да је кренула акција у тим раним јутарњим сатима. Значи, говорите ми доста неповезано. Кажете, то је првог дана била акција, значи заузетог положаја, чекање, а већ говорите на главном претресу да је кренула борбена акција.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У истрази сам ја био у тешком психичком стању и лечењу и свему ономе што сам прошао, али је тачно и сигурно то што сам рекао и 25. да кад су дошли добили су контакт одмах за сат времена, па сам ја то мислим рекао и у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте изјавили да је био тај први дан, да је то био дан, значи 25. марта прецизирали сте, да је био дан заузетог положаја, чекања, прикривања и праћења ситуације, а на главном претресу кажете да је већ у јутарњим сатима 25. кренула борбена акција?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам објаснио даље кроз моју изјаву коју сам широко дао, значи, први дан ми остваримо контакт и тактизирамо, не форсирамо јер нема, напред само можемо да имамо губитке, али вршимо притисак и ватрену припрему. Мислим ако је господин судија из војне струке, биће вам апсолутно јасно о чему говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло је јасно, али само хоћу да ми разјасните зато што кажете први дан чекање, праћење ситуације а већ говорите после акција је била, на главном претресу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Први дан не форсирамо јак удар на прву линију, изгинућемо. Значи, користимо артиљерију, користимо тактичко размештање, осматрамо где су, где су најјачи, одакле да ударимо итд. Други дан је ударни дан, трећи дан они попуштају и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте баш тад рекли да сте у раним јутарњим сатима имали јак отпор и јаку ватру из Студенчана.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То ће потврдити Коњиковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Разумем сигурно, али, значи говорите јака ватра, јак отпор из Студенчана, а говорите у истрази да није било, да није било дана чекања, заузимања положаја, разумете, зато хоћу да то разјасним.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Можда нисам разумео питање, можда сам ја мислио да је мени неко питање истражни судија поставио па сам можда говорио о себи. Ја сам пратио ситуацију, тактизирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад што кажете да се не форсира акција да сте то рекли 26.03. да се не форсира акција из познатих разлога, да идете да обиђете?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Него, да се они огласе где су да би ми могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ме прекидати.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас морам прекинути јер сад сте изговорили датум 26. Говоримо о 25. а све време говорите о 25. као дану тактизирања, а не 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се разумемо. Док постављам питања не можете упадати, можете да тражите реч.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Никаквих проблема нема, али молим судија да предочите део транскрипта о коме говорите, на основу кога постављате питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите. Значи, када сте рекли.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, немојте импровизовати, предочите молим Вас, хоћу ја да пратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште где пише да ја морам да Вам предочим где је. Ја вам говорим и предочавам шта је било у транскрипту. Значи,

кад кажете да је дана 26. марта 1999. године да крећете за Призрен и да саопштавате да се не форсира, то сте и сад рекли. Е сад, ја Вас сад питам ако Ви не форсирасте акцију, а шта ако форсирају акцију припадници ОВК? Шта се дешава, коме Ви кажете сада ту координира. Ви одлазите, напуштате борбени тај положај?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја остајем на радио вези где могу да издам задатак да ли сам овде или на Авали – наводим пример, значи ја се чујем, ја сам у контакту са ситуацијом на терену, директну везу имам, командну везу са командиром чете и са Коњиковцем итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али коме кажете да координира? Не можете сигурно, мислим не знам да ли сте могли само преко радио везе да координирате Ви или неком кажете да ту буде задужен за то?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Командир чете кад добије задатак од мене он је самостално извршавао, не треба му ја више. Ја могу да будем у Приштини, онда ми јави акција иде или не иде. Значи, али кажем увече кад смо се састали 25. увече у «Метохија вино» кажем Коњиковцу после овог бомбардовања и после погинулих и рањених, ја морам за Призрен сутра, планирали смо ми да ударимо са бокова са ово и да будемо жестоки. Ситуација се променила, имамо погинуле и рањене у Призрену у току вечери. Ја кажем ја ујутру морам за Призрен, немој да форсирасте пошто Делићу и тој групи од Ораховца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то објаснили.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је сад целина. Ако изводимо један део онда не добијамо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Ја сам само питала у том смислу да ли неко координира том акцијом пошто Ви нисте ту, сад сте објаснили.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако узмемо из контекста онда идемо погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми на овом Вашем командном месту где је било у управној згради предузећа «Метохија вино», да ли се још ту налази неко? Да ли су ту још неки припадници ваши осим вашег?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ту се налазим ја, возач и мој пратилац, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нико више?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И можда везисти с оним покретним центром везе са антенном оном од 3-4 метра разапетим негде у шикарама. То су везисти СУП-а Ниш, нису овлашћена службена лица, везисти, техничари и од полиције нико више, а од војске можда је Коњиковац оставио два, три своја позадинца исто или нечег, па кад дођу увече да може ту, јер њему је ту била база, увече ту смо ми преспављивали у винограде, те две, три ноћи и одатле крећемо даље на задатак даљи. Значи, од полиције никад. У «Метохија вину» никада нису биле

стациониране јединице полице јер је то управна зграда са три-четири-пет канцеларије и доле је производни погон, хале и тамо флаширање и шта тамо иде а била је стационирана полиција преко пута тамо мало даље простор Широко, «Дампер» се зове фабрика која није радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која полиција?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И ова 87. одред и 37. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада 26. били су ту?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, говорим од 1998. и 1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте 1998.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, ја говорим оно што је говорио Петковић Зоран. Значи, у «Метохија вину».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он говорио о 1998. Он је рекао тада да је видео на рампи полицијца.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 1999. године никада није била полиција стационирана у «Метохија вину». Ја говорим ради чињенице које могу да се провере, питаћемо све кад буду долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми од возила шта сте имали? Чиме сте се превозили са једног места на место, пошто сте говорили о неким камионима? Ја бих Вас замолила само да опишете какви су то камиони, како су изгледали, које марке?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Превозили су се, да не кажем како су се снашли. Значи, нађу напуштени трактор и приколице па су се превозили, или неки аутобус смо имали раније, а онда имали смо камионе који су преправљени. То су били они дајчеви или тамови, шта је који СУП имао, па смо их онда слали у Ниш у машинску или у Крушевац у «14. октобар» где су стављане челичне табле онако у нивоу човека кад седне који би штитио од пушчане муниције, а није могло да се штити од ове противоклопне, од минобацача и од других средстава, али ипак онај минимални степен неке заштите је постојао приликом транспорта тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то били затворени камиони? Како су изгледали?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, то су били само са стране оно мало колико су високе оне каросерије, канате, па још мало горе та челична табла 5-7 цм дебео где не би могло да пробије пушчани метак, а јачи метак рецимо митраљез је пробијао као ништа. Ја сам имао баш тако погинуле људе које је погодио, пробио оклоп и погинуо човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које боје?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Боје су биле различите. Неко је ставио гуме црне, гуме преко, неко је маскирао можда мало разним, шта је ко се снашао. Значи, то није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је писало нешто или није ништа писало?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, ништа, нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто овде се спомиње и возило "Ланд Ровер", да ли је Ваш одред 37. одред уопште имао возило "Ланд Ровер", значи говоримо у том ратном периоду од 24. марта, априла, маја, да ли је уопште постојао "Ланд Ровер", Ваш одред, значи питам за Ваше?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мој одред мислим да није имао "Ланд Ровер", можда су Лесковачка чета и Врањанска можда су имале, али обичан "Ланд Ровер" је беле, сиво-бели али више бело значи и то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која кажете чета? Лесковачка?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Лесковачка и Врањанска, јер знам да је мина погодила из авиона један Лесковачки тај "Ланд Ровер" и одлетели су у ваздух.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чији је то "Ланд Ровер"? Ко је користио? Њихова чета?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Њихова чета, њихове старешине, значи они су апсолутно, али блиндирани "Ланд Ровер" тегет боје и тако нешто ништа ми нисмо имали блиндирано. Блиндирано смо имали само неке «Ладе ниве» са неким стаклима додатним или челичним плочама и УАЗ-ове с овим таблама слично као камионе што су блиндирани и у Крушевац, Ниш исто са стране. Значи, право блиндирано возило тегет боје, "Ланд Ровер", ја мислим да цела јединица ПЈП није имала а не ја. То нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ове што кажете лесковачка и врањанска?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Они су имали други "Ланд Ровер", то је бело, сиво-беле боје, то је апсолутно друго возило које уопште не одговара овом возилу које је сведок «А» категорично тврдио да је блиндирано и тегет боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су Ваше чете. Ко је возио то возило, ко, да ли је то командир, ко је возио?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Командир је имао «Пајеро», а онда имају командири водова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вози тог «Ланд Ровера»?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, свако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био одређен неко ко је задужен «Ланд Ровером»?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па свако има возача има све, значи свако има свој возни парк, своје дужности, чета је 150 људи. Тамо су велике дужности. Ја сам руководио, одред је 750 људи. Ја сам задатке издавао само њима петорици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, нећемо сад о томе, него сад конкретно сам Вас питала за то "Ланд Ровер" возило. Реците ми овако – када би имали неког од настрадалих на терену, значи акција је, постоје повређени, рањени, погинули, кога Ви обавештавате?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па прво обавештавам болницу Призрен, моју базу у Призрену, обавештавам начелника СУП-а или они у штабу прате везу или начелника полиције, а он онда и штаб ако треба, а он онда извештава телефоном, специјалом или како може штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ако је то на подручју рецимо Суве Реке, настрадали су људи, сад ја Вас питам чисто онако логично, јер није логичније било да обавестите начелника или командира Суве Реке ОУП него Призрен? То Вас само питам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам ја са њима ништа из више разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, без обзира што је та територија ту?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Без обзира, немам ја са њима ништа. Не могу они да ми помогну јер ја. Гледајте ја сам у свакој чети имао лекара и санитетско возило и он иде у близини чете, ако није безбедно у први ред, он иде на километар-два иза чете, извуку рањене и повређене и дају га свом лекару, Крушевац је имао свог лекара и техничара, Ниш је имао свог лекара и техничара, Лесковац је имао свог лекара који је погинуо, погинуо у возилу. Сви смо, свака чета је имала свог лекара. Ја сам имао једног председника општине у Меровини, лекар, који је био код мене, чека на километар-два иза возилом и техничарем са инфузијом, са свиме што треба, прилазимо и што брже у Призрен у болницу. Јавим у Призрену болници војној екипи с којом сам имао радио везу, кажем покидане ноге и онда спреме све што треба. Ја одем после да обиђем човека са покиданом ногом, а он не зна да му је покидана нога, ради се о човеку из Пирота. То је функционисало перфектно и спашавали смо хиљаде људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте Ви то објашњавали зато се не задржавам толико на томе. Ово бих Вам само предочила. Ви сте изјавили да када је кренула, да сте Ви у ствари, да су Ваше чете и са борбеном групом коју води Коњиковац прошли периферију Суве Реке, да се није улазило?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, у Суву Реку не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде опт. Репановић Радојко каже да је нормално да се прође јер нема где да се прође, мора да прође кроз Суву Реку. Ако крене из Приштине мора да прође кроз Суву Реку. Ако крене из Призрена мора да прође, то је једна улица.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Коњиковац Стојан је сигурно морао да прође са техником или можда је могао и он кроз винограде и кроз, тенкови пролазе свуда, али ево ја ћу рећи Репановићу и вама. Ја сам

прошао из Призрена, ушао сам у круг «Метохија вина», прошао кроз винограде, широки су путеви они просечени за, виноград је можда и 200 хектара, не знам. Изашао сам горе на брдашце, горе има пут и сишао у Студенчане, сишао на онај пут, Репановић ће то да потврди да ли је то тако, и сишао на онај пут који води Сува Река, Студенчане, Ораховац горе, а ја сам сишао ту ципом нормално све без икаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам да је он рекао да је ту једини пут, једина улица кроз коју морате да прођете.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Молим Вас у Београд је једини, када бисмо ишли за Нови Сад, једини пут је Газела, али ја могу да прођем преко Обреновца, Младеновца и да дођем у Нови Сад, мислим ван Београда. Ево ја сам дошао у Рештане и Студенчане, нисам прошао кроз Суву Реку. Крушевачка чета је могла да прође одмах на почетку изнад кућа, заобиђе ово и сиђе у Рештане. Врањанска чета је могла ако је била тамо из правца Дуља, северно и они су тамо били, они никада нису долазили овамо. Они су од Суве Реке били најмање 5-6 км, Врањанска чета. Нишка је била најмање 5-6 км. Крушевачка је можда најближе прошла у Сувој Реци и заузели смо фронт, полазну тачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још бих Вам предочила овако. Овде кад сте говорили где су били смештени крушевачка чета, где је била смештена у склопу крушевачке и чете из Прокупља, је ли тако, Ви сте рекли да су били искључиво и да је могло да стане у хотелу "Балкан", да је целокупно људство било у хотелу "Балкан". Овде опт. Јовановић Ненад он каже да су били смештени, Посебна јединица је била смештена у хотелу "Балкан", по основним школама «Вук Караџић» у средњошкоском центру, свуда где је могло да се распореди људство. Каже, даље, «поред "Балкана" били су распоређени, није сво то људство стало, били су и по основним школама, нешто је било на Рештанском путу, нешто у основној школи «Вук Караџић», свуда где је могло». Значи ја Вам цитирам његов исказ.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И то је све тачно, али је и 87. одред уз мене и сад кад узмете 87. одред, да је у Сувој Реци била смештена Крушевачка чета 87., да је била смештена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У исто време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Пре рата и за време рата и 87. одред је дошао у Суву Реку пред почетак бомбардовања, значи они су за време рата, од почетка рата присутни на простору Суве Реке. Па ја кад сам ова села ослободио после два, три дана, 87. и Сува Река су требали да преузму ове позиције, Тамново и остала места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Чегрови» ко су се звали?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Исто су и они «Чегрови».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он даље каже, наводи да је виђао возила по граду, да су то возила која су дужили «Чегрови», да је видео људе који иду у стрелце.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Све је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то значи да је борбени став и кад се иде у претрес терена, шта то сад значи? 87. одред је ли иде у претрес терена?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па ако он не иде у претрес, ако он треба да своје људство пребаци кроз неку ризичну територију исто ради као и ми, мора да истовари, мора да помало пребацује уз предузете мере безбедности, па мислим да би то и ватрогасци радили ако би рекли треба да се гаси пожар али не небезбедно, један по један претрчите па дођите у помоћ. Значи, сви тако раде, поготово у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он конкретно говори кад је видео људе развијене у стрелце, значи, каже то је борбени став, припрема за претрес терена, да се изврши претрес од терориста у тим кућама, да се одузме наоружање, да се уклоне терористи ако их има и да је та возила виђао паркирана код «Балкана», а то су јединице које су биле на испомоћ, а осим «Чегрова» других јединица није било, оптужени Јовановић?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Били су «Чегрови» из 37. одреда којима ја командујем. На том простору је било можда 300 људи и били су Чегрови исте формације, исте јачине чете из 87. одреда, крушевачка, врањанска, лесковачка. Значи, ми смо отишли и ми се никад нисмо враћали у Суву Реку, а они су били у Сувој Реци цело време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 26. рецимо, сад Вас ја питам конкретно да ли се сећате, да ли знате 26. марта је ли био већ у јутарњим сатима или 25. да ли су већ били припадници 87. одреда?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 87. одред је стигао кад смо ми кренули у акције, значи када је он стигао. О тој посебној јединици, ја с њима немам, значи, али су присутни, њихов командант је погинуо али је сигурно он можда послао логистику дан-два раније па муницију за дан-два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али он каже тачно време када је било кад он види, он види у подне, он види људе развијене у стрелце, то су «Чегрови».

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У подне је сигурно стигао 87. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У подне је стигао.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, јер су они 26. били на локацији и знали су где долази и одмах су се размештали на позиције и одмах, па и они су ишли у акције кад је нападнут, они су ту, они су имали исто борби, они имају више погинулих него ја. И њих су сваки дан нападали

и убијали, постављали мине, снајпери, борили се, стално су палили ватру, стално су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро а шта Ви кажете за ово што каже где су све били смештени?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви мислите да је то 87. одред?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је 87. мој одред, мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по основним школама и то све да је то 87. одред, не Ваш?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Све, то је све 87. Доћи ће њихов старешина, питаћемо њега. Тамо, ја мислим, у школи је био смештен лесковачка чета и њен командант је био Јовановић Богољуб, официр у СУП Лесковац. Можемо да га позовемо. Значи, он је био смештен у тој школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад бих Вам предочила и исказ оптуженог Нишавић Милорада где каже да старешина када дође он изађе из «Ланд Ровера», који је иначе био блиндиран, било је плавих, било је белих, кад дође у ОУП, начелник и командир су коментарисали да се ради о «Чегровима», значи 26.су били у Сувој Реци, присутни полицајци који су дошли на испомоћ, децидирано каже да сте ви били присутни, «Чегрови»?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, «Чегрови». Не ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 87. одред?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: «Чегрови», па «Чегрови» има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте спомињали, говорили сте А одред, нишки А одред?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја ћу Вас прекинути без обзира што ме опомињете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас само мало. Зато што сте говорили да «Чегрови» су само нишки одред. Разумете?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јер импутирате нешто што он не говори нити из питања произилази.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Слушајте ме, разумите ме. «Чегрова» има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут сад говорите да су «Чегрови» 87. одред?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па имате формацију ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи то се односи и на њих?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А и Б, па тамо пише «Чегар 101» је командант, «Чегар 1» сам ја. Значи имате хиљаду и по «Чегрова».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 750 су мојих. 750 мојих на папиру а на папиру увек има рањених, погинулих, на папиру сам ја можда имао 650. Од 1500 колико је било на простору Призрена и Суве Реке, 650 су мојих. А где су још ових 750, нису моји још остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми када сам Вас питала везано?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: «Чегар 101».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо то све и «Чегар 101» и све.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па онда требало би да Вам буде јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за «Ланд Ровер», он каже да ви, старешине које изађу из «Ланд Ровера», зато Вас ја питам да ли знате ко је био задужен тим «Ланд Ровером», ако су старешине у питању?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Старешине су имале «Пајеро» бели, командири чете су имали «Пајеро».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам предочавам ово «Ланд Ровер» бели?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 37. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је белих, било је плавих?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 37. одред има, сви командири чете имају беле «Пајеро». Ја сам имао бели «Нисан патрол», још већи. Сви команданти су то имали а 87. одред је имао оно што остане у СУП-овима, «Ланд Ровере», «пухове». Командири чета су возили плаве «пухове» или њихови заменици командира, плави «пух» са ротацијом горе и тако даље. Ја таква возила нисам имао али ако Ви сад све кажете «Чегрови», и то су моји онда сам ја, не знам, одговарам и за другу фирму. То су две одвојене формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али Ви сте говорили, ако су, значи Ви то не знате да ли су, ако су припадници 87. одреда, ко би рецимо од командира био задужен «Ланд Ровером»?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Доћи ће сви они, позваћемо их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само Ви да ли знате? Не знате то?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, сваки командир, нису они имали «Пајеро», или су имали «Ладу Ниву» или су имали «Ланд Ровер» или «пух». Значи, то је максимално што су они имали. А ми смо имали мало јача возила јер смо стално. Врло је битно да се разграничи 37. одред и 87. А јесте све је тачно што су причали и Нишавић и Јовановић али су то две јединице. Као кад би рекли 549. моторизована бригада, то је Призрен и 543. моторизована, јесу једно и друго моторизоване, али ова је Урошевац. Ова има свог команданта мислим исто и ова исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још бих Вам мало предочила Петковић Мирослав, његов исказ.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја бих само молио да нађемо и да ставимо на камеру оно што сам ја нацртао формацију А и Б и позивне

знаке и да буде свима јасно о чему говоримо. Замолио бих да се то уради сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Петковић Мирослав је на главном претресу рекао да је цео Рештански пут, да су углавном држали терористи УЧК, тако је рекао и да није било безбедно ићи тим путем. Е сад, ако је Ваш задатак био да идете на разбијање тих терористичких снага и то на простору у оквиру троугла Призрен, Сува Река, Ораховац, да ли је то подразумевало да за потребе Ваше такве акције морате вршити претрес албанских кућа да би тај простор био чист?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не разумем али, ми кад смо дошли на полазну позицију, и остваримо контакт са УЧК и освојимо њихов простор и идемо даље по селу, у селу нема никог, никог више, прође се оно, види се да ли случајно неко није остао на крову да оно борбено, а не претрес класично полицијски, види сте безбедна кућа нема ништа, идемо даље, а не сад да ту се задржавамо па да окрећемо, после шта има, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, конкретно, конкретно ако се зна да тај Рештански пут како каже овде опт. Петковић, да држе терористи, да ли ја Вам опет понављам то, да ли је за потребе те Ваше акције јер Ви сте добили задатак од штаба, разбијање тих терористичких снага на том троуглу, да ли би то подразумевало и да вршите претрес албанских кућа, значи само ми то одговорите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, молим Вас.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само у мери безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац оптуженог, имам примедбу на питање.

Председник већа изриче

Н А Р Е Д Б У

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац оптуженог Митровић Радослава, адв. Горан Петронијевић, да не ремети ред у судници.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија немојте ме опомињати, питате нешто што је четири пута изјавио, то хоћу да вам кажем.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Одговорићу, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја Вас молим постављајте питања одређено.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немамо задатак или обавезу да вршимо полицијски претрес него само претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, одговорите само да знамо да ли је за потребе акције било потребно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Безбедносни, да прођемо безбедно да нам не остане неко иза леђа, види се ако нема потребе, нема алата, има нас хиљаду кућа ко ће сад да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то нема потребе, уопште да се врши претрес?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ма таман посла, знате колико објеката има у једном селу, види се, процени се, некад можда и на ризик, али се прође ништа се не дешава, идемо даље. Па ми кад би вршили претрес ми би требали 5 дана да останемо у једном селу, а ми за тих дана треба да претресемо, да прођемо простор 15 километара и 15-20 села, кад ће то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви имате још нешто да изјавите?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имам још много тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Што ми ставља на терет извршење ратног злочина, нисам извршио то дело, ваљда, 60 сведока је овде било јер у време извршења ја сам апсолутно био физички на другом месту. Имате материјалне доказе ту. Тужилац, ја се извињавам господину присутном, али он није, он само брани предмет који је други формирао, потписао и тако даље, тужилац је написао оно што је написао, нисам био на лицу места, овако нешто нисам наредио као човек, као официр министарства, као официр Србије. Ја овде не браним Митровића само Митровића, ја браним част српског официра, част Министарства унутрашњих послова, част Србије. Видим ја о чему се ради, па да сам ја у питању 10 сведока каже јесте, довиђења идеш Митровићу у затвор, али значи нисам тако нешто наредио и да кажем тако нешто Репановићу, ја нисам над њим овлашћени старешина, он мени није потчињени нити подређени било каквим актом, било каквим решењем, усменом наредбом или наредбом штаба МУП-а ко што је тужилац то филозофски навео, каже за руковођење овом акцијом која је била, на страни 11 то пише, за руковођење снагама полиције био је задужен Митровић Радослав. Наредбом штаба МУП-а, молим вас да се та наредба штаба МУП-а затражи и ако тамо прочитате да је Митровић задужен, ја идем сам на издржавање казне колико је максимално предвиђено, сам завршавам, али то позовите генерала Лукића који је био руководилац

штаба или преко Хага нека да изјаву да ли је тако нешто писмено или усмено постојало, значи ево Репановић да ли је он добио писмени налог, да ли је добио усмени налог да сам ја њему претпостављени, да је он мени подређени па кад каже Митровић Репановићу дај 20 људи, он разумем пуковниче, а тад сам био потпуковник, само као командир те јединице која је дошла, а он је командир полицијске станице и одговоран за то стање безбедности на тој територији, он је већи старешина од мене на тој територији него ја, ја сам само пролазно ту а он стално ту и одговара за то, ми смо само колеге, ја сам био командир станице за град у Нишу, па сам преузео одред и отишао на задатак, значи ја и он смо колеге немамо ниво подређени, надређени, значи то не постоји, а то је основни део ове оптужнице, основни део бића кривичне пријаве и кривичног дела и основни елементи кривичног дела, ако нема тога ово дело не може да изврши било ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте тако, само изнесите одбрану, немојте сад.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па то је моја одбрана, ја ако се одбраним од тога ја сам слободан, а ја се на овај начин браним. Ово дело не може да изврши било ко, мора да стоји статус овлашћени старешина и подређени старешина, онда сам ја извршилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала господине Митровићу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имам још да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано конкретно за случај? То Вас питам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сведок «А», ја имам још да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте сада, кад будемо ушли у доказни поступак, онда имаћемо времена кад будемо читали ове записнике, имаћемо времена да поставите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Молим Вас хоћу да кажем и ово. Овде се приписује да смо ми српска полиција, српска војска и тако даље извршили злочин, ја не кажем да није било трагичног догађаја, у рату имате погинуле, рањене, сахране, нема свадба, нема шараша, нема тако даље, и остали трагични догађаји који се дешавају где завлада ратни синдром на том простору, значи овде је кренуло нешто и изгубило се контроли, десио се трагичан случај, мени је жао за те жртве и за све то што се десило, нема наребе, шта се хоће овде, овде хоће да се увеже да је полиција то урадила наребом, линијом руковођења и командовања од Милошевића, Влајка Стоиљковића, Рође, Лукића, Митровића, Репановића, Јовановића и тако даље, да се окриви држава, министарство и Србија, да би се оправдао злочин НАТО Америке, они који су нам послали милосрдног анђела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете конкретно да изнесете ако имате још везано за одбрану, ништа више.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па то је моја одбрана, значи онај ко је извршио злочин, побио толико цивила Срба, толико цивила Албанаца, сетите се колико је цивила погинуло у бомбардовању, НАТО бомбардовању у Кориши Албанаца око 200, код Ђаковице око 100 и нешто, да би све то они откупили и опрали себе, мора ми да будемо криви. Окривљени смо преко Наташе Кандић која заступа хуманитарно право и окривљени смо преко оптужнице, ваљда се неко откупљује за све ово што Америка улаже у ово тужилаштво, у суд и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Да ли има питања? Питања? Нема питања. Изволите, нема нико.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја би имао још једну ствар, 28.03. када сам ја ишао из Добродељана и када сам имао ватру и када сам свратио у тој полицијској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, говорили сте о томе.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Говорио сам и детаљно говорим, био је неко од старешина, Јовановић или Репановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се сетио, опт. Репановић се није сетио.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да сам раније био ту, нисам могао да будем јер то је територија која је у дубини непријатеља, значи кад смо освојили ја сам прошао поред и одатле сам имао ватру и свратио у полицијску станицу и обавестио их да сам имао дејство, да је то урађено, а да су они поново ту и ја мислим да се Јовановић сећа тога и да је он био, а сада да ли су они измештали, али полицијска станица је увек објекат као објекат је морао да се чува имао је број људи, оно што су они рекли, ту смо па се склоне кад налете они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чули се опт. Јовановић је рекао да је он Вас видео тог дана 26. детаљно се изјаснио на те околности.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 26. није могао да ме човек види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сте Ви исто прокоментарисали, али било Вам је предочено па Вам и овог пута предочавам да је рекао да Вас је видео да излазите из «Ланд Ровера», да види људе који крећу у стрелце.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам «Ланд Ровер», немам ништа, значи и још ово и завршавам још ово питање. Ви сте добили од Службе за откривање ратних злочина акт, од 13.09.2007. на Ваш захтев, на мој предлог, где се каже према расположивим подацима овог министарства, Министарства унутрашњих послова Републике Србије, значи Митровић Радослав је командовао 37. одредом посебних јединица полиције и тачка, и нема ни 87., нема ни локална полиција, нема ништа више, значи ја ако сте ме схватили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, могу и то да Вам предочим, овај извештај МУП-а који имамо у списима и тај извештај каже 37. одред су сачињавали 37. и 87. одред?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то значило, то је извештај МУП-а?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево га извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас имамо ми у списима, значи да 37. одред сачињавају 37. и 87. здружени, шта то значи?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Здружени значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји у списима да је то здружени одред 37. па Вас питам шта то значи?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Здружени значи кад имамо задатак па ми освојимо, а они дођу иза нас па ураде, држе села, али имају свог команданта, имају свог команданта, тај командант има свог команданта. Имају апсолутно невезано са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако је нека акција, да ли то значи пошто сте као здружени одред, да ли то значи да се 87. одред препотчињава рецимо у акцији или не?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, 87. одред је везан значи кад су, па ја освојим село јавим начелнику СУП-а и штабу, освојио сам морам даље, а он зна да му је то село битно и безбедно за комуникацију, за безбедност Србије и тако даље и он каже у реду и договори се са командантом шаљем једну чету или шаље локалну полицију, то је њихов проблем ја одох, ја више немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела, да ли то значи да није тачно да 37. одред сачињавају и 37. и 87. здружени одред?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не апсолутно, то је почело, то је рецимо ево '98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас само подсећам да то стоји у списима, у извештају.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али рећи ћемо '98. је пробано тако, па шта су направили, узели су мој одред па пола чете ставе ове моје професионалце а пола чете ставе ове из 87. одреда, ставе професионалце и аматере, 'ајде сад «Црвена звезда» нека стави пола тима професионалце и пола тима аматере, катастрофа и тако су и гинули. И онда је одмах откривено да је то **страшна грешка и одмах смо се извели на све остале акције** које су биле '98., мој одред је био самосталан, ја сам имао борбени задатак, интервентни, сваки дан смо гинули, а 87. одред кад ми завршимо у договору са начелником СУП-а, начелником ОУП-а они запоседају шта и где треба, ја идем даље, завршим ту акцију, одморим, идем на следећу акцију. Ја сам био са седиштем у Призрену, а одатле сам ја ишао и за Ђаковицу и за Пећ и за Митровицу, 200 километара из Призрена, завршим акцију и вратим се, где је 87. одред мене интересовао, мислим мора то да докажемо и видећете да је то апсолутно тачно што сам ја цело време говорио, ни

једну реч, то стоји на ових 130 страница и на ово што сам данас рекао нисам слагао и молим да утврдимо моју командну одговорност, ако нема моје командне, ако нема ових елемената који чине биће кривичног дела, господин судија зна шта значи ко коме може наредити. Схватите молим вас ситуацију у рату кад би командовао ко коме стигне, па ја би онда рекао овим мојим одморите, а наћи ћу ја ко ће да ради уместо вас, па би сву косовску полицију рекао ја сам вама старешина иди, немојте тако, не могу мало пре Репановић је рекао ово, само секунд молим. Када би ја од њега затражио возила, остао сам у квару у Сувој Реци и да ми он да возило и возача до Призрена, не би могао да ми да док не би питао свог начелника полиције или начелника СУП-а јер би то његово возило и његов возач напустили станично подручје које је ту негде 5 – 6 километара од Суве Реке, до Топличана, а тамо већ је територија СУП-а Призрен, јер ако би се нешто рекли би, ко ти је рекао, ко ти је одобрио да даш погинуо ти је човек, значи морао би да тражи сагласност. Значи оно што би ми једни другима помогли на путу, ни то не може да ми учини а камоли да ја кажем убите цивиле, разумем и он крене, па немојте тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести. Изволите. Питања за опт. Митровића или не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да. Ово претпоследња реченица, рекли се објашњавајући разлику 37. и 87. па сте рекли кад Ви прођете онда Ви у договору са начелником СУП-а и ОУП-а?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јавим, а он у договору са командантом 87., ја јавим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ви ипак имате комуникацију са начелником СУП-а, ОУП-а?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Наравно, ја и начелник СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, начелника СУП-а, не ОУП-а.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, само ово сам хтео, само начелник СУП-а, па се зна шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, тако је рекао, само СУП-а и ОУП-а. Рекао је СУП-а и ОУП-а.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Начелник СУП-а и ОУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавештава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то, сад Вас ја питам да ли сте, ето то Вас питам само да то разјаснимо, а видим да су сви реаговали на то. Да ли сте Ви тога дана или тих дана имали неку акцију у којој сте се договарали са начелницима СУП-а, ОУП-а?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Никада. Значи ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па на шта се онда односи то кад сте сада рекли имали смо кад ови прођу кад они ураде, ми ослободимо, онда имамо договор са начелником СУП-а, ОУП-а?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: По наредби штаба и министарства на чијој територији се изводи акција, на територији СУП-а Призрен, да ли на територији СУП-а Пећ, начелник СУП-а је тај који прати стање и он је поред средстава информисања, везе и он слуша и ја му јавим, ја и он смо тај ниво равни и веза према штабу, испод нас ја немам никога, испод начелника СУП-а Призрен, не ОУП-а, СУП је СУП, Секретеријат унутрашњих послова, а ОУП је Одељење унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знамо, немојте нам то објашњавати.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, али очигледно морам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али Ви сте употребили термин СУП-а, ОУП-а.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад да ли је то случајно, није случајно, то нам, па зато Вас ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада се и овде спомиње, имају обичај да припадници ОУП-а кажу СУП-а.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Употребио сам јер онда командант 87. одреда у договору са начелником СУП-а и ОУП-а на чијем је подручју то село договоре се колико људи, да ли један вод, да ли два вода, да ли четири. Њих троје онда се договорају, командант 87., начелник СУП-а, начелник ОУП-а или командир станице, ево то ће ја мислим и Репановић све ово да потврди хиљаду посто, не сто посто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, само то да разјасним, то сам само питао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи ја једину везу, командна веза има ниво ја према начелнику СУП-а и он према мени и ја према командирима чета и ја према војсци, према Делићу и Стојану, то су седам учесника, ја немам везу са Репановићем, немам везу са његовим начелником ОУП-а, немам везу са никим, начелник СУП-а је мени први са којим радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте неколико пута, немојте више.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да је то стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Неколико питања која је већ окривљени објаснио, многи су овде објаснили, ја сам мислио да се нећемо враћати на то, али имајући у виду карактер ваших питања ја ћу морати поново да их поставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, поступак је изнова.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли можете да се изјасните и да објасните судском већу, а и нама свима овде каква је разлика између

маршевских и бојевих дејстава или борбених дејстава? Да ли постоје такви термини и каква је разлика?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па разлика је у тренутној ситуацији или процени каква ће их ситуација чекати, ако је тамо територија непријатеља, њихови положаји, знамо онда мора да се крене борбено, бојевно. Ако се претпоставља извесна опасност, онда мора да се крене да се испоштују мере безбедности. Мора да се кренути мањим групама, пешице, да се провери тај правац и да се прође, мислим а за време рата па кроз Косово није било безбедно ни '98. и '97. и тад смо ми људи, нисмо ишли комотно, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не одговарате конкретно на питање. Јако широко говорите. Говорите, онда се удаљите од питања. Одговорите конкретно на питање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад имамо исту примедбу судије, хвала Вам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па конкретно значи борбено, све.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ајде конкретно овако, Коњиковац креће из Призрена, креће колона тенкова, је ли то борбено или маршевско?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Он је кренуо задатак али се у што већој формацији да не би имао губитке значи он мора да прође маршевски кроз тај простор, а одатле он почиње да дејствује борбено.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је. Од момента кад сте дошли у контакт, односно ваше јединице заједно са јединицама војске, Војске Југославије у том тренутку, када сте дошли у контакт са терористичким снагама на терену, како сте објаснили од потока, моста у Рештанима, односно између Рештана и Студенчана и тако даље, да ли је било каквог предаха за ваше јединице до окончања акције, у смислу да је могла нека јединица или део јединице да се враћа, да иде, да се мења и било шта друго и да ли је тако нешто се догађало у ових неколико дана?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам то у мојој изјави детаљно рекао и на две, три стране можда. Не може да буде повратка назад, мора притисак, мора да се држи контакт. Па шта дошли смо на линију, ја се вратим а ови изгинули, не сме, сви морамо бити на линији. Ако треба помоћ доће нам још помоћ, тражићемо од штаба, послаће нам други одред, послаће нам другу борбену групу и тако даље. Ако је мало технике али ту смо сви који јесмо. Ако иде иде, Делићу ишло лепо и он завршио за дан и по, а ми смо остали.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, не идемо тамо, само Вас то питам. По Вашем знању, по Вашем знању и оној координацији коју сте имали са командирима чета како сте нам објаснили, путем радио везе и детаљно се изјашњавали на прошлом претресу по данима како је ишла

акција, да ли је било који део вашег 37., ваше јединице односно 37. ПЈП одреда којим сте Ви командовали, односно 26. ево да проширимо и 27. могао бити у Сувој Реци?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не може да буде у Сувој Реци и није био ја сам то детаљно објаснио јер је био на ватреној линији, био је у фронту, не може да буде назад. Ово што тужилац пише да је 40 било у Сувој Реци, па мора нечија пола чете, па то би било напустање положаја па не знам то је немогуће да се тако изведе. Па ја нема средства, ја имам команду, укупно 10 људи а ево ја сам написао где је ко био, сви су били на задатку. Били смо ја, возач и мој пратилац Обрадовић Горан, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И средства везе?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Средства везе, то они припадају овако, они су логистика они су, њима је други Чанковић је био начелник из МУП-а па им је нашао да та у начелу да му је то најбоља локација и ту им је рекао иди тамо, него винограде, они нису моји. А и био је мој заменик са возачем, он је био и пише овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви имали центар везе, средства везе, јесте имали средства везе?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште у оквиру ПЈП, је ли било, 37. одреда?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ми смо имали радио станице и кад је било мирнодобско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли био центар, као центар везе?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само да Вам објасним, кад је било мирнодобско време, репетитори су радили свуда. Када је било бомбардовање искључени су репетитори и онда је послат из Ниша центар везе «Ланд Ровер» са оним уређајима са приколицом, са антенама који је најбољу локацију нашао и ту се поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, значи Ви имали сте центар везе ту?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој надлежности је био тај центар везе?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тај центар везе је био у надлежности центра везе МУП-а да би и ми одржавали везу, значи он мора да постави репетитор да би ми имали пренос радио сигнала, а где је и шта је то је њихов проблем. Он је имао слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања даље, је ли има још неко питања? Изволите, опт. Репановић. А имате, нисам видеда. Сачекајте мало, изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Поменули сте и сад сте индиректно то одговорили, кад кажете штаб на шта тачно мислите?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Који штаб.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Помињали сте штаб, добио сам наређење из штаба, који је то штаб?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па кад кажем штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је штаб у Приштини је ли тако, кад добијате задатак?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Чији је штаб, чији је штаб?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кад кажем штаб у Приштини апсолутно мислим на штаб у Приштини, штаб МУП-а Србије за Косово и Метохију.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е то, то сам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Од генерала Лукића па његових заменика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неспорно је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е хвала, то сам хтео.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Иначе, полицијска станица нема штаб.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То сам хтео да Вас питам да се зна тачно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Они имају, они могу да одрже радни састанак.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала, хвала, одговорили сте, одговорили сте ми на питање господине. Е сад ћу ово да Вас питам, молим Вас, Ви стално причате по правилима, по закону, по овом, по оном ја нисам могао да наредим ни ово или оно, а ја ћу сад да Вам поставим питање читајући оптужницу да ли сте фактички то урадили, молим Вас, да сте тог дана 26. марта по наредби штаба МУП-а на Косову и Метохији командовали за извршење те акције и били задужени са око 40 припадника одреда испред зграде ОУП-а Сува Река, за време док су се они развили у стрелце и кретали ка Рештанском путу, Репановић Радојко је окр.Јовановић Ненаду наредио да припадници ОУП-а Сува Река крену за њима и изврше претрес и паљење кућа, да лица која затекну у кућама ликвидирају, а да лешеве убијених утоваре на камион и одвезу са лица места говорећи крећите, шта чекате, убите, возите.... јел то ја треба да радим уместо вас, је ли ово тачно или није тачно?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је апсолутно нетачно и ја се борим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала Вам, одговорили сте, хвала одговорили сте ми на питање да не дужимо, значи то фактички нисте урадили?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Апсолутно нисам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е само још једну ствар да вас питам, ко је Вама, Ви сте били командант одреда, ко је Вама био непосредни старешина изнад Вас?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Једино непосредни старешина је био штаб у Приштини.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А је ли има неко име и презиме ко је?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Генерал Лукић или његови сарадници.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Хвала, хвала, не треба даље.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Или генерал Обрад Стевановић кад дође.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Хвала, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите опт. Репановић.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Господине Митровићу, спомиње се 37. и 87. одред, ја би те замолио да ми кажеш, у ствари да кажеш овде пред већем какву униформу је носио 37. одред, а какву униформу је носио 87. одред да направимо ту мало неку?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 37. одред је носио зелену маскирну униформу са качкетима и кад су у акцији носе шлемове и носе панцире, не оне прслуке, нема панцире, а 87. одред је носио искључиво тегет маскирну униформу, тегет маскирна униформа.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли се та тегет маскирна униформа 87. одреда разликује од униформе мојих полицајаца локалних?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је иста униформа.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи потпуно иста?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Иста униформа.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Једну дигресију, када сте рекли да сам рекао да се крене из Приштине мора да се прође кроз Суву Реку и из Призрена да мора да се прође кроз Суву Реку, то је тачно мислећи на пут који повезује тај путни правац. Да ли је господин Митровић са јединицом прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то значи да нам објасните, сигурно.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, да ли је прешао он преко њива или неких локалних путева, то стварно не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па ево Вама је познато да ли сам могао кроз винограде.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не, то је чињеница да сам рекао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево да ли сам могао да кроз Студенчане, кроз винограде да сиђем у Студенчане?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па мислим да је то свакоме јасно да може да се прође, да има локалних путева и њива и.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, мислим то сам прошао без проблема и техника је ту прошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ово кажете у полицијској станици нема штаба?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нема штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад би ја позвала опт.Јовановића јер он јесте пар пута поменуо штаб?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јовановић мало неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стан где је премештен штаб, само да дођете да нам објасните на шта то мислите. Хвала господине Репановићу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Молим Вас док он стигне, штаб је виши ниво командовања, формира га МУП или начелник СУП-а по одобрењу, не може формирати командир станице штаб. Командир станице има радни састанак и ништа више, не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу Ви сте спомињали кад сте говорили о тој дислокацији, Ви кажете да је премештен штаб и мислите да је ту био и командир, шта је то шта Ви подразумевате под тим штаб?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Па под тим штабом ја подразумевам значи наш старешински кадар у оквиру наше полицијске станице, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Хтео сам, нешто господин Митровић спомиње тамо онога дана, он је да кад се враћао из кад је била она акција кад је била у ово село.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добродељане, Пагаруша.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Према Добродељану и Студенчану, ја се сећам тога, ја се не сећам тачног датума и зато сам хтео мало прије и да Вам објасним у станици значи кад смо се ми иселили из станице, ми нисмо иселили све, остали су телефони, остало је наше наоружање, остала је опрема, ми смо стално долазили повремено кад нам се указало слободност и то у станицу, значи станица је увек постојала и то, и значи због тога желим да вам кажем ја сам у том времену ја сам био у станици, не знам да ли нешто да узмем или шта ми је нешто требало и при изласку из станице, тачно наилази господин Митровић уз степенице и каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам рекли.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Имао сам то и то напад, ако имате у том правцу људе поведите рачуна и то је било. Ништа, он одлази и ја одлазим на свој задатак и то је то. Желим да то разјасним што је мало прије рекао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја смем да се закунем у три детета, претпостављам да смеш и ти, да је то тачно и тако било.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: За ово.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, за то.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: За ово што је било могу да се закунем ја у децу, ја за то и кажем ја да сам, сад желим да потврдим то што је било, што мало прије што сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, немате више питања.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Немам ништа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само још једна ствар. Ово здружене снаге, то је термин из опружнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте, јесте, здружене снаге, ево каже користећи ситуацију да у исто време Митровић Радослав, у непосредној близини након 2 километра од центра и на ширем подручју општине Сува Река, одвијала планирана оружана офанзива акција здружених снага. Молим вас, према томе је ли се то, ја не знам на шта је тужилац мислио на здружене снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисам ја мислила на оптужницу, ја сам прецизирала, имамо извештај МУП-а, извештај МУП-а имамо, ја сам се на то позвала јер стоји у списима, имате извештај где стоји да 37. одред сачињавају здружени одред 37. и 87.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, али једно је здружени одред, а друго су здружене снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја говорим здружени одред.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Овде су војске и полиције здружен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја из оптужнице, молим Вас, ја сам децидирано рекла.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочила сам Вам извештај МУП-а.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И још било је питања не знам, здружене снаге не значи јединствене снаге, јединствена команда, него здружене за акцију, а команда ја командујем полицијом, војском Делић. Никада није било да Делић командује полицијом и да ја кажем ја сам потчињен вама, изволите друже пуковниче он каже Митровићу то је твој, разумем идем. Никада нити сам ја војском, значи здружи се нешто, изврши задатак, свако ради своје, а свако има своју линију одговарања и командовања. Ја имам мој штаб, Делић има свој штаб, команду у корпусу у Приштини и то је то. Мислим веома једноставно и практично, сад овде је можда то мало теже доказати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Можете сести.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате Ви питања?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија само још једно, још једно само питање, ово сада што је Репановић, односно извињавам се Јовановић рекао кад сте Ви рекли кунем се у троје деце, је ли то мислите на 28.?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: На 28. кад сам рекао гађају из каменолома јер ја.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, не, нисам разумео зато Вас питам, уреду, уреду.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јер гледајте каменолом.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нема потребе, све сте то објашњавали.
ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ово је битно до 27. каменолом је био на територији непријатеља УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то, јесте јасно је, о томе сте говорили, него Вас ја пуштам, имате право да изнесете одбрану, све сте то рекли.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да би ја прошао поред каменолома значи ја сам морао да одем у дубину Добродељана па се враћам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте нам објаснили, једино ако ново нешто имате да додате везано за тај случај.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам, па то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа. Добро можете сести.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А 27. никад ја не могу да прођем поред каменолома па да прођем до Јовановића, никада, био би мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, практично смо завршили са саслушањем оптужених. Изволите. Потпишите се да је то ваше.

Нисмо могли то у Палати правде, нисмо те скице предочавали. Изволите, опт. Чукарић Слађан, изволите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Госпођо председавајућа ја би нешто овде прејудицирао, ако може то да ми користи као одбрана и као исказ, ја остајем при свом исказу у потпуности, али би само овде изнео чињеницу, на моја питања која је сведок «А» одговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо сад, не можемо сад да постављамо, кад будемо читали те записнике, онда кад будемо ушли у доказни поступак кад будемо читали записнике, разумете. Е онда можете да прокоментаришете, значи кад дођемо чита се исказ сведока «А», па завршимо са читањем, онда Ви можете да поставите питање или да прокоментаришете.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е онда ОК. Јер ја не познајем никог, једино ме сведок «А» може овде потврдити да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у смислу члана 333 ЗКП прочитају записници о саслушању сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је бих молила режију да нам на мониторе пребаци снимак са документ камере преко које ћемо и приказати, у ствари то није преко документ камере него ћете директно из режије приказивати записнике о саслушању сведока.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Колега Бирман је сагласан да се прочитају искази сведока, међутим он би предложио два сведока да се непосредно саслушају, али ја не знам стварно њихова имена па ће он то вероватно сутра рећи, а сигурно данас нећемо завршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то накнадно. Сад ћемо кренути са читањем. Чита се записник о саслушању сведока Вељковић Велибора.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ако дозволите практичан предлог, `ајте да наставимо сутра са читањем ових исказа, имаћемо, сви ћемо бити овде па неће бити проблема. Мислим да није никакав проблем мислим да смо данас велики део посла урадили, ево пола 2 је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није упутно, али ако толико баш инсистирате на томе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па мислим да не би дошли у ситуацију да буде неко од ових, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви предлагете да ми прекинемо са радом данас? Јесте сагласни? Добро.

На сагласан предлог странака, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставља 06.11.2007. године са почетком у 09,30 часова.

Записничар

Председник већа-судија